KÜÇÜK İSKENDER

Periler Ölürken Özür Diler*

Şiir

3. BASKI

*SEL

PERİLER ÖLÜRKEN ÖZÜR DİLER*

DERMAN İSKENDER ÖVER, **küçük İskender** mahlasıyla tanınan Derman İskender Över, 28 Mayıs 1964 yılında İstanbul'da dünyaya geldi. Kabataş Erkek Lisesi'ni bitirdikten sonra İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne girdi ve beş yıl eğitim gördü. Kendi arzusuyla bıraktığı tıp eğitimini takiben İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Sosyoloji Bölümü'ne de üç yıl kadar devam etti. Ağır basan sanat hayatı onu akademik ortamdan kopartarak edebiyat ve sinemaya sürükledi.

'Marjinal şair' olarak tanınmaya başlaması 1985 yılıdır. Günümüze değin bunca yıllık süreye onlarca şiir ve özgür metin, bir günlük, üç roman, iki özel derleme, bir inceleme, bir antoloji olmak üzere birçok kitap sığdırdı. Kimi Avrupa ülkelerinde çıkan antolojilerde şiirleri basıldı. Kanada'da yayımlanan Descant adlı edebiyat dergisinin Türkiye özel sayısında, ABD'de ise Murat Nemet Nejat'ın 'eda' kavramında yoğunlaştığı Türk şairlerinden çeviri antolojisinde kendine yer buldu. 2000 yılında İtalya'da düzenlenen Avrupalı Genç Şairler Yarışması'nda (La Giovane Poesia D'europa Nel 1999) ilk ona girdi ve bu şairlerle birlikte kitaplaştırıldı. Yine aynı yıl içerisinde uzun zamandır sinema dalındaki jürisinde de yer aldığı Orhon Murat Arıburnu Ödülleri'nde 'Bir Çift Siyah Deri Eldiven' adlı şiir kitabıyla birincilik alarak ödüllendirildi. İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Fotoğraf Bölümü master öğrencilerine 'Postmodernizmin Görsel Malzemeye Etkisi' üzerine bir seminer verdi. 2001 yılında Almanya'da, 2002'de de Hollanda'nın çeşitli şehirlerindeki etkinliklerde konuşmacı olarak ve şiir performanslarıyla yeraldı. 2003 yılında Berlin'de düzenlenen İlk Türkiyeli Eşcinseller Kongresi'nde bu konudaki deklaresini okudu. 2004'te Newyork'ta ve Kuzey Carolania'da üniversitelerde konuşma yaptı ve tek kişilik okuma gecelerine konuk oldu. Ayrıca Türkiye'de farklı üniversitelerde ve liselerde panellere, workshop'lara katıldı. Bir dönem seslendirme, senaristlik, radyo programcılığı, şiir matineleri de yapan küçük İskender, içlerinde *'Ağır Roman'* ve *'O Şimdi Asker'*in de bulunduğu beş filmde de oyuncu olarak rol aldı. Halen Sabit Fikir, Notos, Varlık adlı dergiler ağırlıklı olmak üzere yazmaya ve kitaplaşmış eserlerini yayımlamaya devam etmektedir.

* **SEL** YAYINCILIK / ŞİİR

*SEL YAYINCILIK
Piyerloti Cad. 11 / 3 Çemberlitaş - İstanbul
Tel. (0212) 516 96 85 Faks: (0212) 516 97 26

http://www.selyayincilik.com
E-mail: halklailiskiler@selyayincilik.com

*SEL YAYINCILIK: 497
ISBN 978-975-570-516-3

PERİLER ÖLÜRKEN ÖZÜR DİLER
küçük iskender

E-mail: thesouljam@gmail.com

Genel Yayın Yönetmeni: İrfan Sancı
Kapak ve teknik hazırlık: Gülay Tunç

Birinci Baskı: YKY, 1994
Sel Yayıncılık'ta Birinci Baskı: Haziran 2011
İkinci Baskı: Eylül 2011
Üçüncü Baskı: Ekim 2012

Baskı ve Cilt: Yaylacık Matbaası
Fatih Sanayi Sitesi, 12/197-203
Topkapı-İstanbul, 567 80 03

Sertifika No: 11931

küçük iskender

Periler Ölürken Özür Diler

Şiir

küçük İskender'in kitapları:

Burç Hikâyeleri *(2. baskı)*
İskender'i Ben Öldürmedim *(Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü-06), (3. baskı)*
Rahibinden Satılık Kilise *(2. baskı)*
Karanlıkta Herkes Biraz Zencidir *(6. baskı)*
İt Cazı *(5. baskı)*
Teklifsiz Serseri *(2. baskı)*
Lezzetli Tümörler Lokantası *(3. baskı)*
Lucifer'ın Bisikleti *(3. baskı)*
Hasta Hayat Depoları *(3. baskı)*
Ağır Abiler Orkestrası *(3. baskı)*
Medusa'nın Makası *(3. baskı)*
The God Jr *(2. baskı)*
Ölü Evinde Seks Partisi *(2. baskı)*
Rimbaud'ya Akıl Notları
Papağan'a Silah Çekme *(2. baskı)*
Underground Otopark *(2. baskı)*
Galileo'nun Pergeli *(2. baskı)*
Gözlerim Sığmıyor Yüzüme *(3. baskı)*
Siyah Beyaz Denizatları *(2. baskı)*
Sarı Şey *(6. baskı)*
Flu'es
Zatülcenp
Periler Ölürken Özür Diler *(2. baskı)*
Bu Defa Çok Fena *(3. baskı)*
Bir Delinin Ot Defteri *(3. baskı)*

İÇİNDEKİLER

küçük iskender'in özyaşamı 7
sacrifice 9
erkek olanlarınız bilirler 14
h. adalet 16
sen istesen gitmezsin sen bunu bana yapmazsın 17
dördüncü iblis 18
siyah prömiyer 20
teorema (5p) 22
kenardaki göz 27
üçüncü iblis 30
zahiri ayna 31
kırık kavanoz 32
sarı saman hatıra defteri 33
kimyon 36
lilâ 38
karo valesinin intikamı 41
hayal sigortası 44
hayatî önemi olan acılar 47
lûti ile cem bir ceren 51
gaz tüy 55
çekmece meleği 56
hitchcock'un aynası 62
reca 63
altıncı iblis 64
ahû–nerr 65
'in' dilsiz 66
sıfır merasimi 67
kanlı masal 70
erotik yaratımlar rehabilitasyon merkezi 75
ilgiler 77

itiraf 78
tedbir gece masalları 1002, ... 79
baa tıfil 80
birinci iblis 82
küçük iskender'in aynası 83
çok sırlı 84
rainbow over skin 85
haşefe 86
mendebur sureleri 87
kimsenin... ...cisimler 89
daniel 92
ağır bir parfüm reveransı 95
morpheus 98
raksodia 100
çöküyoruz ölü bir 104
boz kâbus 105
içcep 107
an düşmesi 108
arnoS 109
zehre sihir girdisi 114
ikinci iblis 115
'ölü mezarlıklar aynası': attis 116
beşinci iblis 118
dinah 121
ters cennet çocuğu 122
magmanın aynası 126
manalı çocuk sokağı cinayeti 127
birinci uluma 131
bir yeryüzü öznesi 132
homoloğ 136
bilmiyorbilmesin 138
bırakı verilen 139
anahtar prens 140
türkiye 141

küçük iskender'in özyaşamı

ben içi
boşaltılmış siyah bir hayvan hücresiyim

uçan kuşun
erkeklik organını almışım ağzıma havada

kuruluyum
çevir ruhumu ey hasmım canavar, vaktim yok

camdandım
kırılsam doğa çalınacaktı yeryüzünden

âşık oldum mu
kurt inerdi yüzüme

birden fazlaydı katilim
cesedimi bulamadı sahibim

bir yerime yağmur yağıyordu
ellerimden teki karşı safa geçmişti

bağırsam, ama bir de bağırsam çağırsam ağlasam
şair oldum sanacaklardı

canım, güzel abim!
bağlasana deli gömleğimi!

sacrifice

mavi özgür'e

Sana bugün bir abajur aldım:
Bir şeyin ucunda durur ya yeşil chevrolet
Kapıları açık, baltimor plakalı, usta işi
Teybinde elton john'dan sacrifice
Biz sahile doğru yürümüşüz
Ayak izlerimizde ölüp erimiş peri pelerinleri
Periler birbirine düşman, pelerinler birbirine küs

Sana bugün bir mektup yazdım:
En çok
En çok güllerden söz ettim
Saydam, renksiz, özgür güllerden
Bir gül olmak korkusundan
Nedenini hatırlamıyorum ama ağladım
Sağda solda yakılıp unutulmuş sönmüş sigaralar
'Canım..' diye başlanılıp
Yarım bırakılmış bir sürü kâğıt parçası
ruh parçası
aşk parçası
buğu parçası
haz parçası
paramparça içime paramparça bir kış gelmiş
biliyor musun ben daima
Kışları saklanırım kan
Kan ödüldür açıkçası

Sana bugün bir kurban kestim
Hâlâ ağrıyor ve akıyor bileklerim
Gelip geçici bir seyahat
Üzerinde konuşulmamış bir sevgi
Karşılıklı hoyrat kullanılmış bedenler
Aynı dalda karşılaşan iki çocuksincap
Dal, ağacına düşman, sincaplar birbirine küs
Dudaklarda müstehzi bir hal
Yani bir yere vurup kaybolan far ışığı gibi
Bir an aklıma vurup kaybolan o fevkalade hayal
Vurup kaybolan ruh ve aşk parçaları
Beyaz ve terli alnımda belirip dolaşan
Delikanlı tanrının eli
Usulca düzeltirken ıslak kâkülümü
Otuz yıllık ömrümde ilk kez düşledim ölümü
Bugün sana abajur aldım, bir mektup yazdım
Sana, diyorum, bugün bir abajur ve mektup
Ben bugün sana öldüm başkasına değil
Hani o chevrolet yeşil, kapıları açık
Teybinde elton john'dan sacrifice
Avucumda pembe, ziftli bir alyans
Vurup kaybolan buğu ve haz parçaları,
Biriktirdiğimiz
Zamanla biriktirenle biriktirilenin
Birbirine karıştığı

Ben de bir eşya mıyım diye düşündüğü
Üzüldüğü şey
Bir tüy gibi yanınıza gelip
Bir tüy gibi ürpertip
Sonra
Sonra geri çekildiği... sacrifice...

Koskoca bir aralık ayını müzikle geçirmiştik
Sokaklarda elimizde şarap şişeleri
Adlarımızın yan yana olduğu
Kalpler kazımıştık ağaçlara
Modern çağın gereklerine inat,
biz romantiktik biz birbirimizi seviyorduk
biz ayrılmayacaktık biz arabesktik biz...
Bugün bir abajur aldım sana
eve geldim
yatağın hep sol tarafında yatardın
sol taraftaki başucu sehpasına yerleştirdim onu
bir ampul taktım sarı soft hep istediğin gibi
ışığında bir mektup yazdım sana
teypte elton john'dan sacrifice
Beni terk ettiğini bildirdiğin o telefon konuşması
Gözlerinin gencecik mavisi
birden başlayan, o telaşla, bütün gece yağan
Yağmur geldi hatırıma
Nedenini hatırlamıyorum ama ağladım
Yüzüme kapanan ellerin
Yüzümü yeryüzüne karşı perdeleyen ellerin
O okyanus ellerin geldi hatırıma
Kaset sustu kapandı yeşil chevrolet'nin kapıları

Tuvalette sarıldım jilete hasretle öptüm
Ampul patladı bir anda alev aldı abajur
Kan ödüldür
Kanımı bu gece dışarı gezmeye çıkarttım
tenler birbirine düşman, âşıklar birbirine küs
nedenini hatırlamıyorum ama utandım
utandım

erkek olanlarınız bilirler: Sandır
pikabındaki plak takılı kendisi balkon
da da durabilen kadının öldürdüğü erkekler:
şüphesiz büyük saraları vardır ve bir
teknenin açıldığı ama dönüşte bulamayacağı
iskeleler;

erkek olanlarınız bilirler: Yeşile geçmiştir
uzaktan çığlıkları işitilen kendisi yan
mış bir tekerlekli iskemleden sallanan
sandalyeye doğru atlayan kedinin içindekiler:
şüphesiz büyük yaraları vardır ve bir
insanın ettiği ama aslında tutmayacağı
son yeminler;

erkek olanlarınız bilirler: Siyaha susamış
ceylanın avcısıdır bir gece boyu din
lediğiniz o hiç bilmediğiniz hoş melodiler:
şüphesiz büyük göndermeleri vardır ve bir
şarkının istenmeden hatırlattığı amaunutulmuş
amahepdüşünülen ah o eskiyememiş
sevgililer;

erkek olanlarınız bilirler: Griyi seçmiştir
kayıp ülke çocuğu elleri kadifeden
içi dökülü akşamlarda okuduğunuz küçük İskender:
şüphesiz büyük yanlışları vardır ve bir
gün bakarsınız o da bir yanlışlığa kurban
gider;
erkek olanlarınız bilirler

Bir erkek kardeşim olsa ölür bu bir mısır
sanatıdır diyerek elindeki ömür mecmualarını
şerbete batırırsa çekirdekli yaz mevsiminde
şüpheli;
Aşklar yaşayarak kalbi karıncalanan o kızıl
derili çocuğun toz dudağıyla zalim bir
meşgale edinircesine ellerini kavminin
büyüsünde seyrelttiği;
Kalacak ad: seçilmemiş ruhun orospuluğu, söylenirse,
biri kendi gözlerini ele verir. bir cildin
leoparları örgütlemesi
gibi kararsız başlarsa sanrı, sesinde
herkesi yenecek bir boğa görülür;
Ellerini açıklayarak geçirdi hayatını bir saniye
müsaadeyle her yerinden ayağa kalkmış
tebessümün boşluğunda diz çöküvermiş
pencere kenarlarıyla yalnızca az pişmiş
ölüleri ellerinden tutup cennetten
cehenneme karşıya geçiren;
Neden tozlanmaz birlikte terk edilmiş evlerdeki
pikaplar ve neden, kırıldığında bir 45'lik
plak, çığlık çığlığa kurumuş bir nehre iner
yüzlerce martı ve leylek;
Lacivertler ve bu ben!

1367, Disneyland

sen istesen gitmezsin
sen bunu bana yapmazsın

çölsamuru'na

serüvenler, aradenizler, arairmaklar, araaşklar
aksi ispat edilene değin düşürülmüş çocuk
fısıldanır itham altındaki petrol ve maden
deliler en çok geceleri arya söyler

her ihtimale karşı kurşun kalemle yazılan
ayrılık mektupları rüzgâr taşır   kedi gelir
oturur, sen tek kapılı bir araba
alacak kadar yalnız ve kısrak sessindir dil
ucunda; hayaksi ortaya
çıkacak bir hakikat la lay lo   cinler
en çok dans ederken çarparlar   sen
istesen gitmezsin   sen
bunu bana yapmazsın

karanlığı aralık bıraksan içeri peri sızar
sıkı sıkıya kapatsan karanlığı
                ben sende mahsur kalırım
sevişirken yüzüne düşen gözyaşım
eski bir falcının sihirli küresi
tut onu avucunda ve bana
oku geleceğimi   kopart
kopart toprağımı artık bu kıtadan!

Açıp baktım o mezara, yaradan kabuğunu
sıyırır gibi; gözleri: katılaşmış cerahat, çö-
zülüp eridi ilk sunuşumda daha; takip edilmiş
kemiklerde kırılmış bir ağzın trafik kazası,
tutup eteğinden fırtınanın, homurdanarak sa-
raydan kaçan.

Buzullardan beri kapanmadı onun uçurumu,
örtsem de üzerini kavlarla, bıraktıklarında o
artık derileri yatağa, nehrin dönüp dolaşıp
kendi kaynağına kavuştuğu yere, balıkların tek
sıra karaya çıktıkları anda.

Ah kimya ah kimya, nasıl zor ayrılırsa oksijen hidrojenden suda, ya da, nasıl imkânsızsa alüminyumun birleşmesi kobaltla; hatırla beni sen ey ölümlü nympha! tutup eteğinden bir iç akıntının, homurdanarak denizlerden kaçan.

Randevusuna gelmeyen eş
nuh'un gemisindeki.
mülayim tayfuna peşkeş
çeken, ruhuna girişteki
mıknatıslı seki; ay oyalar
çocuklar ev kozalarında büyürken,

rüyalarımla yokluğun
boşlukta bir liken,

"O, anlar!"a

İnanma, geçidin sonunda çıkış yok*k*
O iki çıplak adam da seni orada beklemiyor*r*
Sessizlik farklı bir anamnezdi*i*
Son konuşan, ilk sözü etmiş demektir*r*

Bundan sonra yüzümde facia beslemeyeceğim*m*
Kalbimi blues zindanlarında boğdurdum*m*
Uzun bir yazıda gözden kaçan bir firari harfim*m*
Ne benle başlıyor kelime ne de benle bitiyor*r*

Bu gezegenin tozuyum kendimi yine sileceğim*m*
Sana gelmiyorum bu yara başka hastalıktan*n*
Bir hatıra bile değilsin ben içeri girerken*n*
Ben dışarı çıkarken fil mezarlığı artık yüzün*n*

Yüzümü yüzüne yeni yıkanmış kefen*n*
            şeklinde seriyorum boyunca, iyi*i*
Aşktan bana her mevsim çığ düşüyor*r*
Aşkın mı? Böyle bir şarkı dinlemiştim*m*
Ne kimse söylüyordu ne de ben eşlik ediyordum*m*

Damdan dama atlarken düşen bir kedinin gözlerii
var işte şimdi kana batan yüzümdee
Yüzümü ellerinin arasına all
Hani tutarmış gibi bir sincap, cevizinii
İnanma, geçidin sonunda çıkış yokk
Ve dönme geri, arkadaki giriş de kapalıı
Senin yüzün benim yüzüme şüphesiz gizli geçitt
Benim yüzüm senin yüzünle paketlii
Bedenimi değil, bir tımarhaneyi sunuyorum sanaa
İçim cıvıl cıvıl deli çocuklar bahçesii
Kan falıma baktırdım bir vakte kadar ölüm görünüyorr
Ve deli gömleği gibi duruyor yüzüm kafatasımdaa
Hiç tanığım olmuyor hiç yaşadıkçaa
Ve içimdeki dava düşüyor sen içeri girerkenn
Ben dışarı çıkarken, anla, bambaşka bir inzivaa

ha'kansın. ha'ben!

Pier Paolo Pasolini ve Pino Pelosi'ye

kalyon! iade edildiği sudan çıkarak aynasında
belli belirsiz sıralı siluetlerle biraz korkmuş
endişeli ve huzursuz yarı aydınlıkların içinden
uluyarak yaklaşan yaratığın yüzüne bir göz
verir yerine
tercih alır; sırılsıklam yüz
gözü tapınakta kutsatır ve duaların bitiminde
ortadan ikiye bölünmüş çıkmazgök'teki sese
gözü siyahlara boyatır; kalyon! bronz hikâyesini
denizdeki üvey mağaralara anlattıkça açıldığından
batmışsa, Ve tedarik, Ve haber, Ve vesvese
savaşçıların takma elleri, takma ayakları ise
kalyon! tutkuların çözüldüğü, buzun
erimeden buharlaştığı ülkelerin karada giden
narin gemisi! kâğıt kalyonlar üzerine yazılmış
şiirleri elde eden alimlerin kalbi nerededir;
söylenebilse!

ortak kalp! ortada duran ve suyu bekleyen
ortak kalp! çarptıkça med-cezir! Bu gidiş geliş
düzmesidir dalgaların sahipsiz sahili, çakıl taşları
fışkırtır boşalırken okyanuslar gündüzden geceye;
gündüzden geceye geçiş
besmeledir!

boynuna ip bağlı kuşları uçurtan sahte sarkaç!
beklemededir!
ve lüzumsuz yokluğuyla gövdesine maden dökülen!
ve lüzumsuz çığlığıyla tayları geri döndüren!
ve lüzumsuz bir lacivert mahrem
gibi kapanırsa kuyular
    gibi açılırsa çağlarsa kuyular!
içinde oratoryolar söylenen saten kuyular!
içinde kuğuların öpüştüğü bilinen öldürülmüş kuyular!
içinde uykuların hazırlandığı
        rüyaların montaj edildiği öldürülmüş kuyular!
ölü doğmuş ve yeniden yeniden öldürülmüş kuyular!

o zaman
o kimin dolaşmasıdır, o kimin kımıldamayışı!
o kimin sertliğinde turnusoldur
ki sevdiğini gördüğünde teni renginden siyaha gider!
varsayın, ten istediğinde
siyahı kendine kilitler!
kilitler ve gider!
siyah tek başına kendi yorgunluğunda nöbet bekler!
AKMAYACAK, evet elbette asla akmayacak intihar!
o söylenmeyecek, o dillenmeyecek, o
ömürlerden bir beş dakika bile dilenmeyecek!
bir gün gerçeği açıklar aşk!

varsın hızını atlara taksın rüzgâr!
varsın güz küssün!
varsın kış konuşmasın artık benimle!
umurumda değil
bir çeşit çıldırış varken beynimde!
ne elektroensefalografi ne de elektrik şoku
eğer öğrenmek istiyorsanız sizler de bu boku
aha, kalbim parçalıyor giydirdiğiniz deli gömleğini
ve ödüyor zerre zerre
parçalandıkça bedelini!
alın işte geri getirdim babamın bir damla spermiyle
anamın osuruktan tayyare yumurtasını!
serbest bırakın artık ruhumu!
serbest bırakın artık, serbest!
o tutsun bırakın
bulamadığı bedeninin yasını!

oysa ne güzeldi o, eski fransız şarkılarıydı biraz
örneğin biraz Coupable,
örneğin biraz Si L'Amour Existre Encore
oysa ne ılıktı o, sincaptım onda gözleri korku dolu!
tavşandım onda kurtların kovaladığı!
vurulmuş, tam yüz yerinden vurulmuş ceylandım!
dışarı fırlayıp havada asılı kalmış
yunustum kollarında!

oysa ne uzaktı o, bir denizci gibi
elimi siper ederek bakabilirdim
ateşten et, etten ateş yüzüne!
yüzüne yuvarlandım ben onun ateş eden yüzüne!
gitti!
saramadığım, beni saramayan fırtına gitti!
bütün çocukluğumu çalıp da gitti!
bana benden başka bir şey bırakmadan gitti!
o da ölsün! o da ölsün benim cesedimle birlikte!
bir gün gerçeği açıklar aşk!

varsın hızını atlara taksın rüzgâr!
varsın güz küssün!
varsın kış konuşmasın artık bir daha benimle!
umurumda değil
                    ne o kentte, ne bu kentte!
Ne o kent kendini toparlayabilir şimdi ne de burası
Tut ruhum, bir sır gibi bir sen tut bu sonsuz pası!
gitti! saramadığım, beni saramayan fırtına gitti!
bütün çocukluğumu çalıp da gitti!
o da ölsün! o da ölsün benim cesedimle birlikte!

ah ulan tanrı! sensin bu isyanın nedeni!
sen davranıp sökmeden yerinden
bak ne diyorum, sen davranıp sökmeden yerinden
ben kopartıp kendim fırlatıyorum sana taş yerine
                                        yeryüzünden
bu lüzumsuz kellemi!

boşalan tenini kutsal suya ithaf ederek
kötü melek, yüzümün geceliğini giyecek;

artacak orman, büyütürken kedi içindeki haçı
beyaz ruhla paketlenmiş çukurlarında adam
adayı kapatır. *radyoda bilinmez bir istasyon.*
dışarı büyünün girdabında kaybolan ses taşı:
-"o körü, köprüden nehre yuvarlayan rüzgârdı
kararırken ölümün nautilus noktaları"
(kanar kenardaki göz, örtülürken)
-"sevişmek filikaydı senin yatağında
dudakların gümüşlü albatros;"
sonra adam
ada'm adam
birlikte yazıldık ilk önce
mağara duvarlarına kalp irinle.
"Sevgili Çocuklar Oyun Sizin Hakkınızdır"
-kasıklarında bir papatya kazanı
kasıklarında bir 'yarım çocuk' kasabası-
(bitişimdeki gayya'dır şiirde görünen
su çıkmazsa, ruh çekilir o kuyudan bir vakit)

içeri gir. şemsiyeni kapa. ağzını at. uzun
günlerdir buradasın ve kimsin.
vücudun bir muska gibi doğanın ortasında
sana doğru kız kaçırıyor bütün evrenin hayvanları.
içeri gir gir gir. şemsiyeni kapa kapa kapa.
ağzının yularıyla bağla beni, adayı kapat.
aç aç aç radyoyu. çevir çevir çevir düğmeyi.
o istasyonda hiçbir ajans durmaz.
banliyö ajanslarında kayıp haberleri.
dışarı büyünün girdabında kaybolan ses taşı:
-"o körü, ben çıkarttım içimden, ve nehre doğan
'yarım çocuk' kasabası! şerif öldü, yaşasın kral!"

boşalan tenini, gecenin ihanetiyle doldur. at at.

22 aralık 1991
istanbul,
yanmış bir evin duvarı,

-orada olacak mısın?
-gitmeyeceğim.
-ellerimi al.
-tonu aşacağım. gürültüyüm.
-kenti yakacağım.
-orada olacak mısın?

ketum kuyu:
yaratığın içindeki uçurum, ruhuna doğru genişleyen büyünün, ılınan gizligeçit; morsuz. ümit düşkünü yangın, esriyerek kendi kumandanlarından. rüzgârın yelelerinde turuncu atlar, dörtnal geçtiler gri-tül kanyonlarını. kopya ölüm, yayıldı, dökülen yağmur gibi bir mürekkep şişesinde yıllarca saklanan, çıkarsız aşka.
baştan çıkardı koku, dudaklarını.
baştan çıktı bahar.
mamafih, artık bahtiyardır hayat,

'bize gönderilmeleri yetecekti'
-onu burada bulmamaya çalış; şal
liköründe
üstüme giydiğindi.
Ve genç erkekti haçı getiren
tanımadıkları ama örtündükleri,
haçı yaşlı kadın da götürecek
bir elinde bir tepsi örümcek
bir elinde bir tepsi örümcek

1968'te Brooklyn'de bir otel odasında,
yatak altında yazıldı

eski odaların yeni tanımlanmış sevişmeleri
güz doçenti bir şairin ağlarken anlattığı,

sona erer jileti yalayan kan tavşan yavrusu
pürüz bırakarak haçı,

kirin lejyonunda vurulu durur gülgüvercin
umacım ile aynı yatakta parçalı bulutlu,

dil çıkartır kırmızı çorap
kadın neye paraleldir ki,

erkektir bir hayalin gramajı,

tek ihanet edeni, tek itirafçısı yunustur
acısıyla sessiz kalmayı seçen denizin,

kesik başın kömürlüğe girdiği somut nokta
kurdeşen döken karanfilde yaz ağıtı,

denizin tabanlarını gıdıklayan yerçekimi
orta ikiden ayrılmış bir lisandır yunus balığı,

kırlangıç geçmesi ile başlıyor *aşkın gözyaşları*
bir plastik misafir öldürecek yunus balığını!

ısrarlı bir çocuk gömleği var bu gece üstümde
siyah, cepsiz, buruşuk ve kirli
okuldan mı kaçtım, evden mi, söyleyemem
titrerdi ellerim uzanıp düzeltirken yüzünü
dudakların Bastille'di, yanılmıyorum,
gözlerin, en çok o körkütük gözlerin devrilir ve
uzun uzun susardı, gözlerine su veremezdim,
tek bir imge taşımazdı birbirimize duyduğumuz his
şiirsizdik, bunu biliyorduk, bunun için ağlamıştık,
bakardık karşı karşıya geçip, hatırlıyor musun,
yalnızca bakardık!
dipsiz, yalansız, ölüme davet eden bir bakmaydı bu
hepsi hepsi aşk!
senyör aşk, mösyö aşk, mister aşk, bay aşk!
şiirsizdik, bunu biliyorduk, bunun için ağlamıştık
bunun için terasa çıkıp aşağı bir gül atmıştık
bunun için rıhtıma inip denize bir gül atmıştık
çaresizdik, sevda biraz da soygundur, işte
sevda biraz yakayı ele vermektir, mahkemelere düşmektir,
ben masumum diyebilmektir biraz da sevda,
bunu biliyorduk, bunun için ağlamıştık,
uyanır uyanmaz başlıyorduk ağlamaya
sarılıp sarılıp ağlıyorduk
yorulup uyuyana kadar ağlıyorduk sevgilim
dokunuyorduk su deyip suya deyip su içen kelebekler gibi
susuz kalan gözlerimiz gitgide ağır ağır soluyordu
o gül, gitgide ağır ağır soluyordu rüzgârla
tenlerimizde tenlerimize ait bir şeyler dokuyorduk

oysa ısrarlı bir çocuk gömleği var bu gece üstümde
siyah, cepsiz, buruşuk ve kirli
dayak mı yedim, dayak mı attım, söyleyemem
senden bana seken bir yürek
ki yürekler sarı samandan hatıra defterleridir
senden bana yansıyan bir ışık
ki ışıklar el ele tutuşup geri çekilirler
senden bana damlayan bir çiy tanesi
ki çiy taneleri ancak biri öldü mü dağılırlar sessizce

komşularım senin hakkında konuşmuyorlar
başlar öne eğik, dudaklar bükük, omuzlar çökmüş
resmini indirdim duvardan, adını unuttum ne tuhaf!
karakolda kaydın yok! hastanelerde yok!
mezarlıklarda yok! gittin!
bir gecede hazırlanıp bir gecede gittin!
bana bir gece bırakıp yanına bir gece alıp da gittin!
kırmızı çoraplarından birinin teki kalmış!
mor çoraplarımdan birinin tekini götürmüşsün!
ben de mi gitmeliydim
yürüdüm! bir kentten bir başka kente yürüdüm!
gittin! inanılmaz!
sana abi diyecektim, dedirtmedin
sana oğlum diyecektim, dedirtmedin
bunun için ağlamıştık, komşular bizi şikâyet etmişti
eve gelen ziyaretçiler üzülmüştü
bize gül getirmişlerdi
bize üzüm getirmişlerdi
bizi kendimize getirmişlerdi, bunu biliyorduk
bunun için ağlamıştık

tuvalette bıraktığın atleti buldum!
kokladım! köpekler gibi kokladım!
yola çıkıp kokunu aradım izini bulurum diye!
gittin! inanılmaz!
senden bana seken bir yürek
ki yürekler zaman zaman dengesini kaybeder
senden bana yansıyan bir ışık
ki ışıklar küstüler mi bir daha barışmazlar
senden bana damlayan bir çiy tanesi
ki çiy taneleri daima acıya müdahale ederler
oysa ısrarlı bir çocuk gömleği var bu gece üstümde
siyah, cepsiz, buruşuk ve kirli

senin bu gömlek
senin bu pantolon
artık yalnızca eşyaların
artık yalnızca eşyalarını sevebilirim
artık yalnızca eşyalarınla ağlıyoruz
en fazla seni özlüyoruz
bunu komşular da öğrendi
ziyaretçiler de öğrendi
bir sen..
bütün aşk şarkılarını söylerdin
bütün aşk şarkıları sana yazılırdı
fakat artık sen yoksun
ölüm koynuma sokulsun, beni soksun,
zehirle beni ey peygamberim!
tanrısıyla sevişen peygamberlere kitap iner

bu gece üstümde ısrarlı bir çocuk gömleği var
galiba düğmelerini çözeceğim!

-uyuyordu. ağarmış yelelerle örttüler üstünü.-

gece: melankolinin fırat ırmağı
yetim yaradılışlar
öksüz ilenmeler arasından
koşarak geçen fotoğraflar, akşamüstü sevişmeleri
yarım bırakılmış dudak çizimleri, ihanet eskizleri
eskiyen bir yaşlılığa doğru
insanlığın ertelenmesi

sen nerede yarılansan
orada bir aşk skandalına dönüşür son ümidin
mesela james dean, mesela jimmi hendrix
bir kadın seni terk eder, bir erkek seni bırakır
çatlar ağza değdirilen billur kadeh
dokunulan cam patlar
kasetler saracaktır, filmler yanacaktır, bu
hep olacaktır sen nerede yarılansan, sen ki
talihin suikastına kurban giden bir yabancısın
içinde papatya alkışları ve perde
ve içinde eskiyen bir yoruluşa doğru
yaşanmışlıkların ertelenmesi

gerilimin
şafaktan alacakaranlığa uzanan bir kaçışın sinopsisi
birinde toy oğlaksın bir başkasında trapezci
tanımadığını söylüyor beriki, öteki
çeviriyor başını, bakışlarını, hayatını
eskicinin çuvalından taşmış yavruağzı bluz
yolda bulduğun tek parça gümüş küpe
eksik eşyaların amansız rapsodisi, ve
iki küçük çocuğun yumruklaşması gibi sokakortasında
sokakortasında durup bir ağlayışın bir gülüşün
sallanan bir lambanın serüvenci ışığının
uzam ile senin aranda bir ateşböceği gibi dolaşması
gibi içinde eskiyen bir imdaaaaaat'a doğru
sabredişlerin ertelenmesi

sen nerede yarılansan:
karanlığın şahdamarına tüneyen hüzün

içi hava dolu ağır vücutlar yükselirken
patlayan elektriğin itimat ettiği mahluklar
suyun döndürdüğü nehrin vals kıyısında
tığla örülmüş kızlar korosu önünde
küçük çocuklar pişirecekler acıkmış cinlere
ve mevsime sözü geçen dolunay
savurarak rüzgâra ölümün ih(ti)mallerini
cesedimi yeryüzüne peşin ödeyecek!

eski caz cinayetinden beri suçsuz tutsağım
kaç şüpheye ikram edilerek üzüldüm üzüldüm
mü ay erir de akardı dünyaya tutunup,
karnı doyan cin artık çocuklara masal olurdu.
karnı doyan cin artık çocuklara engel olurdu.
bir postacı gibi gelirdi gece boş bulunup
kötü haberler yazardı mektuplarda imzasız, ürkütücü
fazlaca bizden ve fazlaca esaretten söz eden
keşfettiği toprak kendisinden
daha fazla ilgi çeken
fakir bir kaşiftim o dönmedolap kentinde:
ilk cin, içi hava dolu ağır vücutlar yükselirken
içi sonbahar dolu bir sevgili
gibi karama vururdu!
yüzümü bir kez sır verdiğim ayna ah ayna
yüzümü alıp nehre kaçardı, nehir aynada kururdu!

yalandı küçük çocukları kandırıp benim yediğim
eğer yüzüyorsam yalnızca derilerini
üşüyeceklerse bir vedada
iyi üşüsünler diyedir!

ve eğer
leylakların işine son veriyorsa aşk
taklitlerinden sakının diye!
mesela o limanın canlı hikâye sarrafı
mesela o belli belirsiz himaye
mesela gözlerine kurşun gibi sürülen o bordo
o ikiz kardeşim ölümsüzlük
ve nükseden ormanlarım
ve o nükseden ormanlarımda bir davetsiz bıçakmışçasına
beden denen kınından çekilip hayatına saplanan ruhum
ve o döne döne, tülleri omzuna çekiştirerek gelen rüzgâr
olsun, sonbaharda gözkapaklarım dökülürmüş, ne çıkar!

unutulmuş bir meleğin güncelerinde geçmiş adın ilk kez
sana lilâ demişler sen lilâ olmuşsun
lilâ rengi bir leopar
lilâ rengi bir cengâver
lilâ rengi bir enderun kenti olmuşsun
sana ölmeye gelmiş sevenler ve bilgeler
kalpleri kaşık
fikirleri su;
bir bedevî diz çökmüş dip akıntılarında
sana lilâ demişler lilâ diye çağırmışlar
sen lilâ olmuşsun
bir lir, bir kemanı, gece olunca kıskanırmış yalnızca

tanrı her kış başlangıcında
bir melek kurban edermiş kendine
sen: elleri mücevher olan
sen: bakışları vaaz olan
sen! hep bir başkalarında hep bir başka olan tanım!
seni severek seni daima ben tanımladım!
ne samansarısı ne annabel lee ne elsa
ve eğer senin hakikaten bir adın varsa
ve eğer senin bir adın olacaksa bundan sonra
ben bir şair olarak taşıdığım bu şerefli adı

bir sana bağışladım!

bir sana bağışladım ben bir sana tasvirimi
sen o çılgın gibi dörtnala atların sürdüğü faytonla
cehenneme yetişmek zorunda olan!
sen o mahşeri tokatlayan güzel orospu!
sen o kalbimin tekrarı çıban!
sen o yatağımda üstünde seviştiğimiz çarşafla boğduğum
zencefil kokan, kekik kokan, pamuk kokan oğlum!

ne samansarısı ne annabel lee ne elsa
ve eğer senin hakikaten bir adın varsa
ve eğer senin bir adın olacaksa bundan sonra da
ben bir şair olarak taşıdığım bu sefil adı

bir sana bağışladım!
bağışla beni çocuğum lilâ!
bağışla beni!
hiç değilse bugün, bir sen bağışla!

bilmeden, sormadan, ağlamadan
neredeyse eğiliyordum dumanla;
kasatura ve vals
cinnet ve raks
doğrulacaktı iyi iki ayağı üzerinde gömülü
durduğum yorgun buharlardan;
gümüştüm.
gümüştüm, bunu söylemiş olmalıyım!
alüminyum bir el aynasıyla geçmişti çocukluğum
bakır bir boy aynasında bir asırlık kapris
ve ete, ve ete misafir gelen hercai duam
olgunlaşıp dökülmüştü birer birer his his...
neden tekrarlanıyordum hiç değişmeden
hiç bilmeden, hiç sormadan, ağlamadan..
ölü doğmuş, müsrif bir uzak akraba gibi
kabullenmiştim
aşkı motosikletimin *arkasına almayı;*

gidiyorduk: otobandaydı
64 model maceram,
orada ucuz nefeslere çan
takmış yanlış
hayvanlar,
bir öcü bir yalnızlık yapmak için
bir ikramı bir ret saymak için
safdilli, orospu ve şeffaftılar
onlar, mukaddese açtılar
onlar, lüzuma açtılar
onlar, mütevazılığa açtılar
onlar sıraya girip sırayla rahmimi açtılar!
rahmimde halayık cesetlerim
ve dört bir cihana kıvrak, meşhur böcekler götüren
rock-jazz ya da new wave kalbim
ya da kalbimin solo iktidarını elinden alan
meşgul mahşer kalmıştı. Kazılmıştım.
içimden tarihî bir intihardan başka bir şey çıkmamıştı!
gümüştüm. ölmüştüm. gömülmüştüm.
sessizce. Bunu söylemiş olmalıyım!

size kendimi akıtamadan gitmiştim;
açık denize ulaşamadan sürünerek kuruyan
asil bir ırmağın son asi damlasıydım,
kirpiğinizde kalmıştım, tahakküme takılmıştım,
yatağımdan derinliğinize düşememiştim;
siz bir bardak suydunuz,ben en çok bundan korkuyordum

anneme sizi anlatmıştım o kararmıştı
dışarı çıkmış içersini tabiata ihbar etmişti;
neden yine çöpadamdım hiç büyüyemeyen
hiç bilmeyen, hiç sormayan, hiç ağlamayan:
dört kez ağlamıştım topu topu zaten:
birincisi, okumayı söküp çıkarttığım gündü zamandan,
ikincisi, ilk sertleştiğim dirim, ah o melun çığlık,
sonrakini, söylemesem de olur,
son kere, gümüşü işittiğim o körkaranlık!

bugün hep ağlıyorsam kızmayın
çünkü doğarken hiç ağlamadım ben!
bunu söylemiş olmalıyım!
çünkü doğarken hiç ağlamaz ibneler!
ama otobanda, sürerken 64 model maceramı
orada, zavallı şefkat misyonerleri
zavallı küçük yabancılar
zavallı kitapsız peygamberler
zavallı erk pezevenkleri, yani sizler,
aldırmayarak kasvetinizin hışmına ve
kendinizden bile habersiz
kanatmaya başladınız ricamı
cahilce, aptalca, önlemsiz!

ah ne yazık! ah ne yazık!
tatmin etmedi hırsınızı bir türlü
ölü ele geçirilmiş aşk mektuplarım!
asla coplanmadı
kurduğumuz hayallere kalkan çükleriniz!
siz, virajsız yolların sözde usta sürücüleri!
siz, yokuşaşağının kolaycı sözcüleri!
bilmeden, sormadan, ağlamadan
az daha eğiliyordum dumanla;
ben ananızın amıyım
haydi durmayın
sikin beni!.

ılımlı âşıklar tanımlar ayrılık sızıntılarını
Fırtınalı bir gecede kişneyen tekneler
gibi takılır yüzleri birer birer ölüm tülüne,
Hayal sigortası yaptırmış dilsiz erkeklikleriyle
yaralı bir hayvan gibi böğürürler yerleşik düzende,
paramparça bir göz, berelenmiş bir dudak ve
birkaç da Sözcük
üşür durur hâlâ ayışığı sonatı başladığında

kar, troleybüs, kestane kebap, aynı Renk aynı Desen,
Yürümüştünüz
ayrılmak istediğini söylemişti tığla buz örercesine
bir gülle cam çerçeve indirircesine
edith cansever'diniz
buzla yanıtlamıştınız yansıyan hiçi
hangi roldü bu, hangi kötü oyundan alıntı
kostümlerin karanfil, aksesuarların istanbul olduğu
Yürümüştünüz,
kedi usulca yaklaşır gibi fareye
içinizde isyan ile yer değiştiren ulu bir sızıntı

hafif usta hafif narin
boşaltırken kadehe en güzel kokan içkiyi
saint antuan'ın kapısını aralayan İsa'nın siluetini
ya da kuledibi'nden hızla inerken karaköy'e
gördüğünüz gibi Kuleden düşen başörtülü kadını
Çarptığı yerde dağılan kristal bir aşkın sözlüğü

kimler için Sevişilmiş ve kimler adına Terk Edilinmiştir
kınından çıkan kan kime akmış ve geçmiş karaşın yazdan
size hangi 'Sevdiğiniz Melodi' çalınmıştır
sabahlara karşı uzandığınız yatakta
gömüp başınızı yastığa bağırdığınız isim
sizin adınıza yanlış bir yalnızlık seçilmiştir

örneğin barış manço'nun Kol Düğmeleri
ajda pekkan'dan İlk Aşkım, erkin koray'dan Anma Arkadaş
ve Beyaz Kelebekler'den *bütün aşklar tatlı başlar*
bütün hoşlandığınız plaklar biten aşkla çizilmiştir

o, her şeyini alıp götürmeye gelen kara prens
kahverengi bir elmas gibi yuvarlanır hülyanızda,
bir atsineği yüzermişçesine en güzel kokan
içkinizde birden
elleri yüzer, aniden ağaran saçlarınızda,
sabahlara karşı uzandığınız yatakta
gömüp başınızı yastığa bağırdığınız isim
sizin adınıza yanlış bir 'Melodi' seçilmiştir

tamamı renkli Kadın Asla Unutmaz
ediz hun, hülya koçyiğit, selma güneri, ahmet mekin
müzik: metin bükey, söyleyen: gönül yazar
gereksiz bir iççekişte bulursunuz Nisan Yağmuru'nu
söner ışıklar
Yeni Melek'te siz de yenilersiniz meleklerinizi
artık nathalie wood'u değil dilber ay'ı seveceksiniz

çıkıp Yürümüştünüz
Beyoğlu'nda, oraların delikanlısı sizmişçesine
içinize isyan ile yer değiştiren
                    bir kabulleniş sızmışçasına
ve ilk gördüğünüz mor dönmenin
koynunda Artık Sevmeyeceğim'i dinlermişçesine
titreyen teninizi kavuran birkaç da sevda Sözcüğü
ah Çarptığı yerde dağılan kristal bir aşkın sözlüğü
sabahlara karşı uzandığınız yatakta şimdi
gömüp başınızı yastığa düşündüğünüz isim
sizin adınıza yanlış bir 'Sonat' seçilmiştir

bir elmanın armuda dönüşebildiği yıllardı
çocukların bir azarla arızalandığı yıllar,
yağmurlardan söz ederlerdi
aynalar emziren kadınlardan söz edercesine,
-küskün kır çiçekleri ölümcül bir talihsizlikti..-
kimi sözcükler kimi sözcükleri gizlerdi içinde
örneğin dEVRİMci, örneğin GÜZel
sözcükler büyüydü
sözcükler düğümdü
gökçekimine maruz martılarla gelirdi akşamüstü
o martılara takılıp giderdi sevinç ve huzur,
aşkın soyadı intihardı
yaşamın soyadı yorgunluk,
yeryüzünden militanlara, haklı şelaleler akardı..

bir elmanın armuda dönüşebildiği yıllardı
sokakların bir kahkahayla kırılıp ağladığı yıllar
askere giden delikanlının hüznü gibiydi sevişmeler
teskere almış bir delikanlının gözleri vardı yataklarda
ters dönmüş bir tırnağın ağrısını duyardık konuşurken
susmuş bir kuş rengi o kahverengi fotoğraflarda
yarım bıraktırılmış bir şiirden söz ederlerdi
bıçaklanmış bir komiserden söz edercesine,
-suyu kimse suçlayamazdı- -
- -su, çok çözümlü bir cebir sorusu-
bir kedi ansızın kendi kendini tırmalardı

bir elmanın armuda dönüşebildiği yıllardı
bir diş doktoru bütün dişlerini çekerek ölebilirdi
yani o kadar zor bir zamandı
herkesin saati vardı ve ölüm arta kalandı
biri fıkra anlattı mı –açık saçık bir şeydi-
biri fıkra anlattı mı –abartısız gülüşülürdü-

soluk bir serinlik serilirdi ortalığa!

ut çalan bir oğlandan haber getirmişti tüm ömürler
o ömürler 'defol!' denmiş ölü postacılar gibi
o ömürler tay kokardı, sıpa kokardı, ten kokardı
korkardım seni özlediğimi itiraf etmekten
korkardım işte, bana ne, korkardım
-yunus koleksiyonu yapan ipek bir öğretmendim
dersimin adı: ölmek istemiyorum psikolojisi
                    artık ayaklansak burjuvazisi
öğrencilerim ise: toprak ve ruh, eylem ve sis-
o kızlar boklu sakız çiğnerken
o yoldaşlar savaşır ve hüngür hüngür ağlardı

bir elmanın armuda dönüşebildiği yıllardı
hatırlarsan, seniha'nın çocuğunu düşürdüğü yıllar
seniha bir hoş hatıranın lakabıydı
hem insan kendisiyle ne kadar barışık kalabilir
televizyonda gökkuşağı belgeselleri
okul kaçamağı belgeselleri yayınlandığı yıllar
ellerin dudaklarla pastanelerde buluştuğu yıllar
dizlerin titrediği, dizkapaklarının kanadığı yıllar
o yıllar, hatırlarsın!

bir piyano çalmıştık gece yarısı mezarlıktan
beyaz tuşlar devrim sabahıydı, siyah tuşlar
                                        kaybedilenler
ve chopin koymuştuk beslediğimiz kedinin adını
chopin aşağı chopin yukarı
yani kedilere asansör muamelesi
velakin mondros mütarekesi   yürümüştük
ne kadar güzeldi Mustafa Kemal
sen de severdin   hatırlarsın

bir elmasın altına dönüşebildiği yıllardı
sağanaklardan söz ederlerdi
bir gazetecinin fotoğraf makinesini kırarcasına,
küçük odamızın pencereleri günlük gazetelerle örtülüydü
-köşe yazarımız: hüzün, magazin ekimiz: umut!-
yerdeki kilimi bir ayrılıkla yakmıştın
buğulu bir ahu gözü müydü o delik? bir hain gözü?

duvarlarda ütopyamızın posterleri
ve çocukluğunda bir çete reisiyken
                    giydiğin eldivenin teki
çitlembik kokardı hâlâ
tay kokardı, sıpa kokardı, ten kokardı
korkardım seni sevdiğimi itiraf etmekten
korkardım işte, bana ne, hayata ne, ölüme ne!
binbaşı annenin, babanın kurbağaya dönüştüğü yıllar
sen bana küçük prens derdin ben sana benerci
sen bana mayakovski ben sana che
sen bana werther ben sana tom sawyer
hem insan kendisiyle öpüşebildikçe artardı
yani o kadar zor bir zamandı
sözcükler büyüydü
sözcükler düğümdü
hatırlarsın
suyu kimse suçlayamaz!

kimi sesler kimi sesleri gizlerdi özünde
kimi yüzler kimi yüzleri istemsizce,
doğada tik halinde bir dinginlik vardı
yaradılışımıza katılmış bir ikonanın varlığı
renklerimizi, davamızı rahatsız ederdi
ev sahibemiz: tanrının ta kendisi
kasvetli şey, alışılmış şey, şıllık şey!
göğüs kafesimize takılmış bir broş
değildi yüreklerimiz
Allahın her günü sevdalarla dolar dolar boşalırdı
Bir elmanın armuda dönüşebildiği zor yıllardı

duydum ki
armut ihraç ediyormuşsun şimdi mut-dışına
bense elma topluyorum yine
komşu bahçedeki darağaçlarından

lûti ile cem bir ceren

sodom ve gomorrah halkı'na adanmıştır

tarih kitapları yazmaz aşk savaşlarını

bana verdiğin adreste hüznü bulamadım.

en çok yüreğimi yıkadım o zaman –şifon güz-
pusu ile fırçaladım yüzümü ikindi kana değerken
ve kanattım gözbebeklerimi

-seni ben yalnız bıraktım-

sevdanın kaldırımlarına karanfilcikler attım
sevdanın kaldırımlarında çıplak
bir leş hayaliyle yattım
kim bilir nerelerde şimdi
bir vakitler sana göğsünde çizdiğim bedii haritası
seni ben yalnız bıraktım

saç tellerinin arasına gizleniyor yağmur
ölü bir gülden bir güle süzülüyor ince –mağrur-
oysa akşamüstü, terk edilmişti şehir çoktan
sen düşdürüp başını omzuma: "biz gitmeyelim!
hiçbir yere gitmeyelim artık
biz his ile körebe oynayan iki kör âşık,
iki gözlerimiz hep bağlı, bağlı yaşadığımız her karanlık
elden ele dolaşan esrarlı sigara gibiydi yalnızlığımız
biz tükenişimizi
bir zeytin tanesini bölüşürcesine paylaştık!
biz gitmeyelim!
hiçbir yere gitmeyelim artık!"

katil askerlerle kuduz polisler arasında
karayazgılı çocuklarla tahtacık atlar arasında
birlikte iskambil kâğıtlarından yaptığımız tapınak
ben: hayat işbirlikçisi
sen: ihtiras provokatörü

evler yanıyordu, ağaçlar yanıyordu, okullar yanıyordu
yanıyordu ömrümüz, yanıyordu hicran, yanıyordu saat
koşuşuyordu sağımızdan solumuzdan çığlık çığlığa
çığlık çığlığa oramızdan buramızdan insanlar
-granit ölüm!-, yaşlı bir heykeltıraş gibi tarih
sonumuzu yontuyordu
caddenin ortasında kalabalıkta karşılıklı diz çöküp
pek uzun öpüşmüştük –hep *'müştük* o güne kadar
hep hep hep hep!-
ve kurşunlar sesi -bakışlara dolanan yılan:
ah hatırladım o masum umarsızlığı-
ve tanklar sesi -sonyaz sonrası iç sıkıntısı:
elim ıslak yanaklarında tavşan ölüsü-
ve tahammül sesi.. saatlerce öpüşmüştük saatlerce!
bir denizin en mavisine sığınıp saatlerce ağlamıştık!
"biz hiçbir yere gitmeyelim artık!"
sen bir yosun olup da takılmıştın mor salkım
bir antik darağacına yemeni bağlayan

kulağı küpeli fosil kırıntısı oğlana..

şimdi bugün ağlama!

tarih kitapları yazmıyor aşk savaşlarını

cognitive dream theory,

başkasındadır: parmakucundan
ağza kayan parmakizi

iz süren bir hayvan
gibi içinden gidiyorum buzulun ve
bu büyük paramparça tesadüfün;

önerildiğim ihanette bir zemin
bulmuş kendine mana, ters
yön alsa patlamış yara takacak
ilk meşru yabancıya - -

kayıtlarda yazıyor benim yerime
ölü delinin ilkokuldaki lakabı;
başlayabilecek mi biriktirilebilmesi
önlemsizliğin kavurduğu ölümün, ölümlerin/
bu gece ay misafirimiz olacaksa ay

geç olacak yarın. yarın geç olacak. geç olacak
yarın. yarın geç olacak. geç olacak yarın. yarın geç'

yüreğimde yanardağ kabloları ve ekşi karton dudak
garibaldi bir nehir akıyor öte kulemin yanından
yıkanıyor yeni küçük haz, elinde oyuncak sonbahar
bir lise var paramparça yüzümde
bütün öğrencileri tarihten ikmale kalmış

gidiyorum ben
bugüne kadar yaşanılanlardan ne artmışsa
alarak sessizce içime
aramayın, ve istemeyin beni
hiç öpmeyin artık ışığa pusu kurmuş alnımdan
bir kadın okşuyor saçlarımı tertemiz
terli kaşlarımda dolaştırıyor uzun parmaklarını
bir adam öksürüyor arkaodamda
bir karanlık bir başka karanlığa hırlıyor
radyoda dinleyici istekleri'nde, biliyorum,
sevmediğim şarkılar çalacaklar

ve ben şehir dışında bir deniz kenarında yürüyor
olacağım
çocukluğumun her aşamasıyla karşılaşacağım orada
'kocaman olmuşsunuz'
hepsine sarılacağım teker teker
'bıyıkların çıkıyor'
ve ben şehir dışında bir deniz kenarında yürüyor
olacağım

bir kulis değildi benim yüreğim
her gece ayrı bir oyun için makyaj yapılan
kostüm değiştirilen, aynalar, aynalar ve sahne!
tiradın en etkileyici anında elektrikler mi kesilir
tek bir seyirci alkışlar ya kimi
en kuvvetli, en hüzünlü, en ürkütücü
olan o şak şak! göremeyeceğiniz bir köşede açan
sahte çiçek! saçlarım asla bir daha okşanmayacak!

ve yarın kentin yerinde senin yellerin esecek
yelelerine tutunacağım
dörtnala geçeceğiz mazgal bulvarlardan
kırmızı gözlü çocuklar
sevinçle ıslıklayacaklar, yaşlanacak yağmur usul usul,
eski bir dostu yolda görerek dokunmaktır ona
sürekli bir taraflarınızdan çıkartılan kömür,
ve yarın kentin yerinde senin yellerin esecek

bir başka replikle sona erer aşkın mum dolapları
çekmeceler meleği'ne danıştığınız isim
karmakarışık bir bilmecenin en kesin yanıtısın sen
bir şaire edilebilecek en çarpıcı hakarettir sesin
huyunda bir tür veda bukleleri
aralık ayında caz, adamı kanser eder

nesnenin taklidisin sen: ölçülü, soylu ve gizemli
hırçın sedef kenar süsleri var
suna ağzının karalamasında
bir ceylan düşer oraya
dönüşüp bir papağana süzülür sonra
bir gölgeyle sevişen puhunun pasparlak tüyleri
salınır yanaklarının serin ergenliğinde, kimsenin
bilemediği bir ağıt gibisin, kâğıt gibisin incecik
üstüne en güzel aşk şiirlerinin yazılacağı
yazılacağı yerde söylenen bir sırsın sen
asırlardan bana, benden sınırsızlığa,
biz seninle ağaçlara salıncak kurmak için yaratıldık
biz seninle acıdan elektroliz edilmiş iki saf elementiz
piyano başında geçerek kendilerinden atışması gibi
iki kör piyanistin, rutin ve titiz,
deniz feneri'nde oturup barfly'ı konuşmuştuk
birdy'yi hatırlıyor musun, ya da angel heart'ı
la luna'dan söz ederken burnun kanamıştı senin
burnundan akan kan kardelen kokuyordu
burnundan akan kan kardelen kokuyordu

-sokak kedileri çiftliği kurmalıyız biz seninle
-birlikte gerilim romanları planlamalıyız
-cinayet taslakları (ama çizerek ama susarak)
-özgün törenlerle anmalıyız darağaçlarında
kuruyanları, sokaklarda vurulanları ve dağlarda
kahpece avlanılanları
çok uzak artık
çok uzak
çok uzak artık
çok uzak

-seninle beraber kurtaracağız rapunzel'i
-ilk biz uyandıracağız uyuyan güzel'i ilk biz
-kırmızı başlıklı kız için o kurtla dövüşeceğiz
-pamuk prenses'in cam tabutu başında en çok ağlayan
(bugün ağlama!)
iki cüceden biri sensin biri ben
-sabahlara kadar kızma birader de oynayacağız
-sen gitar çalacaksın ben söyleyeceğim sen çalacaksın
farklı bir düello bu
birbirini birbirinde yaşatmak üzere kurulu
farklı bir düello bu
birbirini birbirinde öldürmek kadar ulu
-çekmece meleği adımı yalan der
-çekmece meleği adımı yalan der
burnundan akan kan kardelen biçiminde kurumuştu
-çekmece meleği adımı yalan der
-çekmece meleği adımı yalan der

-izin verme o kırkıncı kapıyı açmalarına (kim)
buraya gelmelerine, bizi seyretmelerine (getto)
bu bir oyun değil, bu bir oyun değil
seyirci istemiyoruz
ziyaretçi kabul edilmez (tüy tutku)
ziyaretçi kabul edilmez (tığ tutku)
-çekmece meleği adımı yalan der (his akrebi)
ve ben şehir dışında deniz kenarında yürüyor
olacağım
esir kampında 2. Dünya Savaşı'nda yakılan (*pembe üçgen*)
eşcinsel yeğenimi düşüneceğim uzun uzun (*tül*)
git ve sonsuz ilenmelere örtül ey erkek ömrüm

bir kalıtım kırlangıcı uçuyor teneke göğümde
koyduğum yerde bulamıyorum elimi
gözlerimden biri sırtıma geçmiş öteki, kabamda
köprücük kemiğimden fırlıyor bacaklarımdan biri
şekil değiştirerek uyum sağlayabiliyorum sana ve
senin korkunç hızına ancak
tek bir seyirci alkışlar ya kimi
en kuvvetli, en hüzünlü, en ürkütücü
olan o şak şak!

-çekmece meleği! çekmece meleği! neredesin?

utanç içinde gizlendiğim evde bir başıma öleceğim
açık kalmış çıplak ampul aydınlatamayacak ölümümü
polis örterken gözkapaklarımı *(tül)*
-annesine haber vermeyin, diyecek nedensiz
neden siz
üç beş görevli gizlice gömecek beni gece yarısı
çeyrek güzyıllık bir rum mezarlığına
etimi kemirmeye başlayan böcekler
senin o hakaretli sesinle konuşup gülüşecekler
beni aralarında
beni aralarında bir ekmek gibi bölüşecekler
topraktan çıkmak, çıkmak, çıkmak.. mümkün olmayacak
ev kuvvetli, en hüzünlü, en ürkütücü
olan o şak şak!
yüreğimdeki şeytan tırnağını kopartan bir
trajedi bu!
ayrılırken, biliyorum, kan içinde kalacağız
her yanımız kesik kesik kesik ve parçalanmış
ve bir lise, yüzümde,
bütün öğrencileri tarih ikmal sınavında
sorgusuz sualsiz senin tarafından tutuklanmış.. *çok geç*
olacak yarın. yarın çok geç olacak. çok geç olacak yarın

saklanmış kıpırtılı
zarar baharları: içerilmemiş ilk sahte,
hayata müdahale etmiş
takma etik

dingin raks – zar ötesi zafer
gel, sebebe seril ey fütur
(yalnızlığın ilk maddesi gereğince)
altı adet sen varsın şimdi içerde
kan aşağıdan geçecek
sonbaharın kesik ayakları ve
başka gözüm
çıkıp oraya doğru hep aktığı

eşkıya obua

piyanoda dede efendi çalmayınız
bırakınız kanun kendi anlatsın hüznünü
ne ut ne tambur ne de ney
insan karanlıkta koklamalı gülü

eşyanın heyecanlandığı bir ölümdür çünkü
yağmur yukarı koşan çocukların büyüdüğü,
bir gün uyursa sizin de yüzünüzde eğer güz
lütfen gülle örtün üstünü

kalıtım. yön sepsisi; buzun sözün
kuvarsa tekabülü, gitme, gidiş anttır,
çıkarsız bir yaralanıştır, itme, haykırış,
çok sonra belirlenecek tek nazardır ve o
kalıplaşmış sunî sevişmelerden sana çevrilen
alkolün yalnızlıkta son kez, adına kırılmasıdır

altı yüz duruyor ölü aynalarda
altmış, üstte titreyen misafir mezarlıkta
altı üste dönüştüren fahrî uluyuş;

ağrı yapar açıp kapandıkça bazı göz; yazılıyı
reddeden, sözlüde aşktan başka türlü kopya çeken,
anarko-form bir şekilsizliktir link matematiğin
anlaşıldı, önce anlaşıldı, yerden tavana doğru uzanır
bıçak. sıcak bıçak. kaynar bıçak. çekilecek, ilerleyecek
olan kıpkırık bıçak. yürü yürü sen de yürü ışık bıçak;
en rahat kıpırdanış bıçak. vokal bıçak. koro bıçak. Sımsıcak!
saplanacak! sapı tersine dönerek, saparak, yanılarak saplanacak!
kalıtım. hastalanan bıçaktan akan seher, onun yokoluşuyla
senin ters dönüp ters sapa saplanışın aklanacak. Saplanacak!
......ta kendisisindir, gerçeğe aykırı gelecek olan tek gerçek..
......tek nazar, tek bıçak, tek seher ve.. adına kırılmasıdır.....

sümbül yanardağının talanlarında bulunmuş
paramparça bir cerendi, ipekten damıtılmış
lacivert sevdanın çok çocuk öldürdüğü
bir hatayı anlayarak başladı aşka
ve süreğen bir tutkuyla kısalttı sevişmeleri
bu yakası paçası darmadağın kentin girişinde
mutsuz bir adam, mutsuz bir hayat
yaşanmamış bir deniz yolculuğu, bir tür..
bir tür ..nereye gizleyeceksin kendini
(çocuklar sırlarını aynaların arkasına saklarlar ya)
nereye sokacaksın başını, kanayan göğsüne
hangi yüzü banacaksın; hangi in, hangi zula
sona dek taşıyacak sana ait olan diğerini..
gelmiyor işte beklediğin mektup
çalmıyor sevdiğin, kapını!

bu hüznü kimse ilhak etmez

hayvanları kandıran devrik, buzul çağrı! gezegenin
rahmindeki taştan ceninlerin dönmesi ile bir;
çeperleriyle ve hatlarıyla gelecekten
tedirgin ve an
mesafesini kat ederek çözülüyorsa çatışmada,
kendi sesiyle ikaz edilen müşteri
karışıyorsa her olaya bakışlarıyla, orada
sarkıtılmış cam iplere asılı gözbebekleriyle
avuçlarına damlayan sıcak mumlara harf diye
bakayazarak yazdığınız sır sağanağın altında
içinize sığınmış herhangi bir asansörde
mahsur kalır his. bir gün, siz de düşeceksiniz.

insanları dolandıran savruk, yaşlı dudak! felaketin
çoğalışında kıvrak hataların tekrarı ile bir;
uzantılarıyla ve sıkılışıyla gelecekten
umutsuz ve an
mesafesini kat ederek çözülüyorsa çatışmada,
kendi rüyalarıyla ikaz edilen ilk uyku
karışıyorsa her kabusa kahramanlarıyla, orada
yukarı uzatılmış cam iplere takılı penisleriyle
avuçlarına damlayan buz tutmuş meniye koz diye
bakayazarak yazdığınız sır aşkın altında
yatağınıza sığınmış herhangi bir ırmakta
akıntıya kapılır his. bir gün, siz de vereceksiniz.

sıfır merasimi

'Bu delikanlı rüzgâr nereye gidiyor böyle?
Bu gidiş yarı haç sayılır.'

İlhan Berk

kendiliğinden kor olmuş karanlığıma
düşen meteor, toprak parçaları saçarak
patlayan kasıklarıma; irkilen uyanan kurt,
dikilen kulaklarının ve o beyaz uluyuşunun
geceyi çerçeveleyip yüzüme astığı zaman!

sararan bir uydudur, dedim,
eskiyen peyzaj sevişmeler;
atardamarlarında hatıraların; kerhen
avucumda ırmağıma taşıdığım
ilk okyanusta yitik o,
eriyen bir dokunuşun, uzanıp
bir kâkülü düzeltmenin
-parmaklarında artık
onun vahşi esmerliği
ne kadar yıkarsan yıka
çıkmaz aşktan saç seferberliği-
şiddetli
belalı
büyük yalnızlığa, yalnızlık yorgunluğuna akışı..
buydu duyduğum! ah!
al senin olsun içinden çıktığın gül!

bildiğim
üvey sarsıntılar gezdirir mülteci serseriliğinde
kırık çekingenliktir kışını alçıya aldıran,
bir zehri
yorumlamak son mahcup sıradanlıklarla;

öyle seviyorum ki seni
bir tavşanın ürkek kaldırıp başını dağda
yağan yağmuru seyretmesi gibi;

kaçınılmaz, esrarlı seyahatler ve cebir, hi
lelidir her sevişmesinde. sonra bir donmuş
yılanla iterek, durup antrede bir an, içi dol
durulmuş karanfil hayvanını.. Ben Siyahta Ka
zı Yapıyordum. Sana Çamurdan Siyah bir Ayna
çıkartacaktım. Onu Sana Getirecektim. Sen Ay
naya Bakacaktın. Ben Sırrını Tutacaktım.

kömürlüktür çakılları, oraya beliren çawa
ölüsünün kadirsiz diası; aralığın boynunca
bir haşefe fuları gibi nihai savaşın
birinci bitirilmiş 'biliyordum' şehidi
sarılıp uyumuş sana, uyuyup sarılmış sana,
paçasında, yangın bir sarmaşıktır!

bıçak kendine sihirlenerek güler:
-çocukluğu mavi olan lacivert mi
o, içine bile işlemeyen lehimdir!

'gittiği; üzerinde konuşulmamış bilinmezliklerle bezeli, git!
gittiği; bittiğini hisseden hislerle aşka peygamber indiği;
gittiği; rengin sularda kaldığı hayvanların içtiği gece;
gittiği; yalnızlığı bityeniği. yalnızlığı. yalnızlığı;
ah sefilliği ah sefilliği ah sefilliği; git!
gitti. kaçınılmaz, esrarlı seyahatler
ihtirasın elde ettiği! lacivert bitti!'

başladığı yerde işte güzelliği, yadsımayı haklı ve gaddar yapanın. kim bilir hangi melek en yal nız ve bu yüzden en hırçın olandır? Ruhun da var dır bir iskeleti inandırıcı başkalığı hastalık sayılan -o'nun özgül yaşamı değil mi eski görün tünün iyileşmediği cesetlere, leşlere ve dinsel ejderlere eş koşan diri büyü? Tehlikeli Ten. Tehli keli Dudak. Bedeni: Tehlikeli Teori.-. Hiç konuşma yacak eklemeyecek dinginliğini, bedduayı barındır an sessizliğe. Nedenleri çağrılmayacak. Bunu bil miyordun.

ateştir elbette cehennemin kalbi, tüm çağrışım lara rehberlik ederken deliren. delirdikçe, deli nen meşru büyü! inançların yönettiği bir kukla gibi o zebani aşk, hayatın kapısını bekleyecek. demir in yorulması ile gizli buluşma. şiir, elindeki tek adres belli sahte. kimi tutkulara gömülü kimi zaaf ların ismi: *azazil'in güncesi.* gaza günce tutan nesne lerdir, şairi getiren. şiir kitaplarının kuyumcu larda satıldığı bir kente aniden giren. kendi kök üne ur diye bakan. ah o daimi gecenöbeti: bulantı yı ödüllendiren. özlemi utanca, birikimi pasa dönüş türen simyager *kâhin!* anlıyorum geri verilmeni. an lıyorum şimdi:
insandan petrol çıkmaz!

aklım, haklıyım, et firarını!

ovdun ve okşadın beni
çıktı içimdeki cin;
ondan ölümümü diledin.

mayıstı.

seni o yüzden bağışladım!
ben en çok mayısta su içerim
derinim balık kaynar derinim kanımı kaynar
ben en çok mayısta öne eğerim başımı
içimden felçli bir göçebe gökyüzüne bakar

avuçlarımda yaralı kelebek taşımayı
mayısta öğrenmiştim;
ve teraslarda bach dinlemek en çok mayısa yakışırdı
ve kim bilir
mayıs artık en çok senin tanrılarına yakışır
tiril tiril bembeyaz bir giysiyle
          rüzgârda ayakların çıplak
öyle başın öne eğik yıllarca o boş terasta durmak

kartpostallardan tanıdığın bir şehri düşünmek gibi
bir yaraya kabuk olmayı kabullenmek gibi
eksik, yarım, farkına varmaktan kaçınılan
tam
tam yaza girecekken
yazın omzuna yüzünü dayayacakken
çekip giden
ayaklarının altından o son sığınak terası da

acılarının veliahtı bach'ı da çekip
gitmiştir işte, yalnızca gitmiştir
yani.. anlıyor musun.. mayıstı..

seni o yüzden bağışladım!

bir sesim vardı gölgenden ikmale kalan
biliyorum, büyük çocukluktu birbirimizi sevmemiz
cesaret işiydi, delikanlıcaydı,
bu korkunç sevgide
    yanlışlarımızı yeniden keşfedişimiz
el değmemiş yalnızlıklara kalkışmamız
yalnızlıklarımızı değiş tokuş etmemiz
bu evcilik oyununda bile duldum
hatırla
sana dizlerimi
sana tabi bileklerimi ve topuklarımı sundum;
çevirdikçe bedenini ruhunun radyo dalgalarında
cazdı, bluesdu, klasik kemandı, klasik aşktı
boktu püsürdü
hatırla, senin gözlerin çokulusluydu
senin gözlerin ham kadınsızdı
çamurdandı
ağzımda getirdiğim kar suyunu
kalbine kaçırdım! ovdun ve okşadın beni
çıktı içimdeki cin
yatağa döküldü
        yatağıma döküldün
                yatağına döküldüm
ve ben bu sonsuz savruluşta
o gece
bütün eski sevgililerimden ince ince söküldüm!

senin oldum!

ihanetinle pislenen küçük dolaşımımdaki kanla
karalar çekerek ölümsüz kirpikdiplerine senin
senin mahşer atlısı dudaklarına
en çok da dudaklarına sokuldum!
üşüyordum,
üstüme doğru çekip o kedi dudaklarını
bir tay sığınırcasına anasına
bana ölünle uyudum! anlıyor musun.. işitiyor musun..
cesedine yeni baştan hayat verebilmek için
ihtiyarladım.. ihtiyarladım..
ben zaten kendimi aşklarda
hep kalkışılmış müthiş intiharlarla yaraladım!
koştum sürekli
bir hüzünden bir tersliğe dokunarak koştum

bazı sevdalarda hafızasını kaybeder ya insan
telaşlanır, ağlar
babasını sorar çevresindekilere
            öldüğünü bildiği halde
adını unutur, yolunu kaybeder oturduğu evin
bir titreme gelir yerleşir ya ortasına mayısın
bir dikilir bir çöker ya
kalbine secde eden intikam
tam
tam yaza girecekken
yaza bir ekmek bıçağı tutuşturacakken
sapı plastik kötü bir ekmek bıçağı
-geri döner.. döner değil mi.. diye
birkaç kırık sözcük.. buruşuk..
-öldürürüm o zaman, kurtulurum.. deyip sustuğun
-kaçarım sonra, kimse sormaz.. deyip yığıldığın
nisandan hazirana doğru bir su kayakçısı
gibi süzülürken mayıs, ah bach!

ah benim bir kangurunun cebine yerleştirdiği yavrum!
talanım! artanım! eksik kalanım! yarım kalanım!

nasıl yedirirdim ihanetini kendime
o dev hisle sen mayıstın ben mayıstım
her şey ama her şey el ele mayıstı
seni o yüzden bağışladım!

uzanıp topraktan çıkarttın beni
tozumu sildin, hohladın, parlattın
ovdun ve okşadın beni
çıktı içimdeki cin;
ondan
-gidecektin, mecburdun, hepsi gibi-
affını diledin.

mayıstı. mecburdum.
seni o yüzden bağışladım!

kötü yola düşmüş gecelerden geliyorum
kusura bakma gözlerim biraz kirli

soyulmuş elma gibi duruyor dışarıda kent
bir çocuk yere uzanmış gibi duruyor

ben denizden oymuşlardı baharlarım örtbas
beni ketenden çıkarttılar baharlarım örtbas

bazı caddelerin akrabası yoktur almando!
bileklerimden aşağı tabiat analar hamile

parkamın cebinde sana neler getirdim
dışarlıklı birkaç sözcük bir de köz getirdim

sahte barlarda asitli rakılar içiyordum
dudaklarımda bir genç kızı doğradılar içiyordum

sonra gemilertrenler birbiri ardınca gitti
müziği kestiler upuzun bir yaz gürültüsü oldum

vücudumu gözetlediler biri kaşını kaldırdı
kaşının altından bin sarı akrep yüzüme kaçıştı

delikanlılar telefonlarla beni rahatsız ederdi
öteki çıkagelip parmaklarıma bal sürerdi

biraz zebur okudumdu biraz trapezden düştüm
haritadaki denize girdim yüzemedim boğuldum

yakındaki baharatçıdan keditozu aldım
dokuzuncu kıtaya benim bir heykelimi dikin

ben dönüyorum
blues çalarken, mumları yak, gülleri sen söndür

i l g i l e r

I.

morali bozuk ünlemde gizlidir
ilk atlası (kiralık ölüm)
serüvenin; alkol majesteyken.

bir korkunun elle tutulur yanı
tutuşması gibi turuncu ahtapotun;
denizden önce;

izinsiz kanıksanması özür biçiminin
aykırı kalmışken zehir dışarıda
soğuk filiz verirken.

erkek titreyişleriyle kadınlardan,
hasadını kaldırırken tüy ağacı;
(acı, komplodur)

gözlerini çıkart son sapan yağmurun,
o zaman kırılır ancak, baş aşağı cam.

II.

yalıtılmış bir hayatla bağdaşır aşk
gittikçe incelirken;

uğultunun son notası
yırtar kontrbası
belirsiz bir el tarafından
doğaya dayalı bırakılan,

403, Hindistan

itiraf

sizler ki benim en büyük yalnızlığımsınız
o, şiddetle çözüldüğüm yağmur gecelerinde
tek başıma yorulduğum ihanet replikleri
bir ölüm şehveti yaratmak kadar hüzünlü
ve her bakışımda imkânsızsınız!

sizler ki benim en büyük yanlışlığımsınız
o, cesaretle çiselediğim gözaltı sevgilerde
çok başıma direndiğim iftira alemleri
bir çocuk nefreti yaşamak kadar hüzünlü
ve her küfredişimde imkânsızsınız!

sizler ki benim inancım
en büyük ahlaksızlığımsınız!

^gizli bir yantesir taşıyor kaygı
elleri yorumlamaktan aciz artık
terk diyorsunuz adına ben
cama tırmanacak gölgenin ayağına
basan bir başka gölge gibi ortalık
yatışınca ölürsem kızmazsınız^

^isteksiz gecenin inine girip
de boğulacak tenin arzu
suyla yağ gibi üste çıkacak yeryüzü ben
bir iklimden bir iklime geçildiği an
da yağan yağmurun nikâhlı eşiyim derken

^durup dururken fenalaşan dudaklarda
şaha kalkmış attır sus!^anlatılmaz
hiç görmeyen ama hep bakan kör gibidir
yalnızlık diyorsunuz adına ben
cama tırmanacak gölgenin ayağına
giden bir başka gölge gibi ortalık
yatışınca dirilirsem kızmazsınız^

ben yürüyüp gittim
sen ellerini yüzümde unuttun
utandım acılarımdan
utandım yalnızlığımdan
on yedi yaşımızın belalı hikmetinde birden
o inkisarları eden güzel hayallerimizden
ve aşktan
ve yağmurdan
utandım ben
sen misketlerini yüzümde unuttun
sen hayatımda unuttun kokunu
bir bidon benzin döküp hatıralarıma
tutuşturdum sevinçlerimizi. tutuşturdum
saçlarına
en beğendiğim bir hüznün tüm görkemini,
rüzgârını,
al işte sonbahar da senin olsun artık
daha ne istiyorsun benden
al işte en biçimli intihar da senin

ben yürüyüp gittim
                        sen adalarını yüzümde unuttun
sen geçmişimde unuttun gözlerini
utandım arzularımdan
utandım ihtiyarlığımdan
ve yağmurdan
                usandım ben
ve sen: şehrin terk ettiği sepya caz oğlan
her fırsatını ani ölümümde unuttun!

beni yükleyip bir yere götürdüler
sen geleceğini
                yüzümde unuttun

yüksek kirlenmelerin özet tanrıları
iniş hızını arttırarak aşklarda,
uzaklaştırılmış kent ışıkları içinde
kendi ifadeleri üzerine uzanarak
rüya sondajlarının son huzursuz uleması
geciktirmişlerdir kimi yolların karanlığını;

unutmaktır ilk dinsel yorumu akşamın,
kesilmesi gibi elektriğin her vücutta
biçimlendirerek cam yüzlü feshi istenen
adamı
bir içki daha almaktır bardan, öncesizlik.

o halde, yazılan mektuplar neyin tümlecidir;
neyin içerlenmesidir başlangıç antları;
indirilen tek balta darbesiyle devrilmek
değil midir sözle aldatılan;

k ü ç ü k   i s k e n d e r ' i n   a y n a s ı

an
ya
sı

anlamlı temasın kükrediği ırmağın

boyunda vurulan prens erkeği.

oyun biter ve yırtılır kapanırken perde
yılanın gözlerinde iguana boncukları ve anı
yaz odalarında kafeslendiğim çarşaflar
bir mor kuşağın boşalıp inci belden
usulca yuvarlandığı paslı zümrüt ant
acıların hiç tükenmeyen cin çağrıları

mimozaların yanından geçti hayat
kırık sokakta kan bandoları
ve birinin yatağından diğerinin yatağına
atılan yaralının aşk tutanakları

odanın beşinci duvarına kendimi astım

kırmızı eczaya kıvrılan kadınsı rum tül
metalden büyüyen bir uzak dudak defteri
bir 'üç yumurta ikizi' gibi içinde ateşin
seyir halinde
yeşil difteri

en ufak bir uzay izi yok yüzünde o çocuğun
yalnızca dar sızı panayırının
bütün elektrikleri kesik, babasız zincir'leri
iki atkestanesinin ardından geçen troleybüs
koltukaltlarında kımıldayan nemli yavru gelincik
gençkış uykusu'ndan uyanan israfil borusu
havvalimanında uç veren bir kuş orospunun
dördüncü göz
kirpikleri

uluyan parmaklarımın evcilleştirdiği diken
rakıya şavkı dolanıp sarılan karateninin
azami buğusu asgari uyuşuk ve çakmak çakmak
buza yatırılan son çıplak kurban
nesnelere kaptırılan bir aşk var bunda
dişlerimin arasına gizli buruşuk saten çakı
çakal kulağı, kurt dili, şahin gagası
kırmızı eczaya kıvrılırken kadınsı rum tül

tedavülden kaldırın ömrümü

yanılmışım, ikinci bir tabiatmış seni ısıtan,
cinsaçı gibi kuşatarak vücudunun en mutena yer
lerini, sana bakmak olmazmış, o heykellerin götü
rüldüğü ılık havzada sana dudaklarımı vermişmiş
simsiyah şahmeran, (oluşmuş bir dönenceyim senin
yanardağında, dönemem, dönersem kazığa bağlarlar
akşamımı, ipe çekerler, ben aya bakmadan ağlayamam)

yanılmışım, bir taymış önümde diz çöken, unutturan,
bir kadının elinden sıyrılıp düşmesi gibi çocuğu
nun, oyuncaklarımın kanadıydı hep bir tarafları sen
bana dokundukça,

yanılmışım, yağlı gözlerimin kuyusunda asit köpü
rürmüş, siyanürmüş tükürüğün, sana sincap getiren
ressamı hatırla, infilak eden o karaşın kahpeyi,
on sekiz yaşından küçükler giremezmiş rüyana,

yanılmışım, bu orman değilmiş benim kaybolduğum,
ben kendi werther'imi
bir başka koyda uyurken bulurum.

ilk sesin med'inde dolunay büyüdü
düşleyerek geçtik yanan yılan ağzından
iri gözde damarlarını sürükleyen o bakış
içerisözlerin karanlık hiddeti, o çok zindan
o duyulmaz kundaklanış, yangın, o son yanış

biliyorduk, ki yanlıştı korkmak
yukarıdaki mezarlıklardan - - tecrit
aşklardan ayıkladığımız tebessüm: hüsran, ve
o tesadüfî sararış. Hani: sevdalım! içine
giden gizligeçitte
kaybolmuştum ya o gece, ruhuna açılan
gizligeçitte, elimde et mum, ötekinde
enzim bileziklerim.. dudak bukleleri..
biliyorum, ki bazen bu kent yoktur
terk eden, özlediğim değil
kaçırdığım çağdır. Nasıl yaparsın bunu,
omuzlarıma bakır
                    tüylerime altın otu
diyen sen nasıl yaparsın bunu,
(annelerinin tuttukları çarmıha gerili
                    bütün oğullar; hatalarımız
veresiye, hatalarımızın çoğu çocuk soygunu)

biliyorum, ki bazen bu kent yoktur
yalnız tersine büyüyen toz bir ur
gibi taşımaktır taşımaktır taşımaktır,
taş bir ırmaktır aşk
aşk, sende taşırmak'ı yüzüme taşırmaktır

cin düşmüş dolunaylarda ben peri
şan, sen gül
yabani. Al / beni. Gizligeçitte öldürüyor
çünkü tayı alnından öpen elişi kişi!.

Ya da bir varsayıma göre
                    çürümüş misafirim ayın
yatakodası penceresinden görülen sahi
le dokunduğu yerde – o zaman. Bacaklarım
plastik ve gömleğimin açık yakasından
görülebilecek kadarki göğsüm üstüne
neşterle çizilmiş bir harf görürsen
bu harfin açtığı yaralardan akankan
tuzlu ve hafif peltemsiyse.. Al / beni. Mahşer
gebedir ihanete!

k i m s e n i n . . .

. . . c i s i m l e r

sıfırın içine giren bir cadıyım ben
anlaşılmaz olan yalnızca,
sonranın ilk bilançosu
tek kişilik bandosuyum terk edişin!
sabır.
ve sabır bir coğrafya hocası gibi
terliklerini giymekte mat saadetin!

kışkırtan soylu ölümün
gitgide sıklaşan soluk alış verişlerinde
gizlenen
dünsüz bir sen
kimsenin sözünü edemediği
yılan!
serüvenin çocuk yok eden güzelliği
yakalamış seni o sokakta, bıçak çekmiş,
üzerine yürümüş
titrek ateşler arasından,

kimi babaların infilak etmiştir ya oğulları
kimi yalnızlıklar boşunadır
kimi aşklar bitmesi için yaşanır
sen bunları hiç önemseme
git gülümse başkalarına
beni burkulmuş bırak
beni ısırılmış
beni emilmiş
beni intiharlardan çokça korkulan ideolojilerde bırak
biliyorsun
istanbul'un koynuna ancak şarapla girilir
benim koynuma titrek ateşler arasından,
üzerine yürünmüş
alkol kileri oğlanlardan bana ninniler getir
bana eşzamanlı kırılganlıklar, kırmızı alınganlıklar
cumhuriyet sonrası sepyalar getir
konuşan eşyalar getir bana
koku alan cisimler, takla atan hacimler
normali hiç anlatma bana
uzak dursun sistemin kalıcı terimleri
ben zamanın en tuhaf geometrik şekli olarak
bütün otellerinde sevişerek bu sonrasız kentin
bütün aynalarında tükürdüm kendi yüzüme
yüzümü ayna üzerinde boyadım
ki ben gittikten sonra da kalsın orada
sahte suretim,
bir suskunluğun ortayerinde başlayan şarkılar gibi
hani o çok sevildiği halde, dinlenirken hep ağlanılan
nedensiz,
ben olanların en fuzuli yanıtı olarak
verildim bütün sorulara,
önemsemediniz

yani
bir ayrılık sonrası suçlamaları
iade edilen buz tutmuş armağanlar
iade edilen öpüşmeler, sevişmeler
çok özlediğiniz birinin ölümünü duymak gibi aniden
çekip giden bir sevgili
çekip giden bir düş
çekip giden bir sıfır

iççekişler, dışçekişler içinden
sana uzatılan uslu bir gül peşinden
koşarak giden sen
kimsenin sözünü edemediği
yılan!
serüvenin çocuk yok eden güzelliği
yakalamışken seni o sokakta, hafif dokunulmuş
biraz okşanmış
titrek ateşler arasından, koşarak giden sen
kimsenin sözünü edemediği
yılan!
serüvenin çocuk yok eden güzelliği
yakalamışken seni o sokakta, hafif dokunulmuş
biraz okşanmış
titrek ateşler arasından, koşarak giden sen
kims...

d a n i e l

bernie taupin ve elton john'a

I.

karaya çıktığı günden beri ruhumun, beni
mağdur
durumda bırakan bir vals güzden bahis
açar Daniel; -ki tüle, uslu çocuğun eş
çillerini savurmuştur o gece konfeti niye
tine-; iki

dağ arasına sıkışmış bir ırmak
harabesi gibi bakarım ona kolera sal
gını vardır Daniel çağ çağa karış
adursun; sakladığın temiz his siper kaza
r yüzünde hep senin yüzünden bu dudak
kopsa da yerinde savaş çıkacak kalkanın
kılıcımı kıra
dursun; bir tek hayvanlar koklar çünkü
birbirinin ölüsünü

bilebilsem manasını huysuz ve tatlı şarkılarda
sabahlamış iniltili o tehlikeli ses
leri kaydeden kadınsız Daniel'a ait sus
kunlukları götüreceğim bir an önce iple
boğup öldürdüğüm vekilimi göm
eceğim Allah'ı reddeden cinlerin nefsine
fakat
mütemadiyen rahatsız
eden beni bir simadır kalyonları
kalbime define sandığıyla taşıyan körfezlerinde;
Daniel!
Daniel, bari sen söyle suçlar mı bir hayvan
Bir hayvanı öldü diye;

ne yazık, artık esritmeyecek beni antika
sanıp yanımda taşıdığı
m mazi bir delikanlının kası
klarına inerken patavatsız lisan yokuşu; kim
bilir karaya çıktığı günden beri ruhumun beni
mağdur
durumda bıraktığı o vals güzün şaibeli içyüzü
ydü gördüğüm aynadaki aksimdeki sahte gurur
ve mahsus süratliydi aşkımdaki el
ektron, aşkımdaki manevi evladım o şuh mai
sahici, hakiki bir gusülhaneyi dolaşıp durdu ten
inde tenim izlerken tenini serseri
ve mağrur; susulma
z akşamların terennümlü yanlarıyla ç
ağlayan bir zehri içtiğimizi nakletmezdi otur
ur oturmaz icraya geçtiğimiz sabır ve tevazu,
oh Daniel;

ne ol
urdu musikisi bize de anlatılsaydı boşluğun dold
urduğu ruhlarımızın da çüklerinin olduğu
saatlerde yanaklarımızı sarıveren o utangaç al buğu;
fakat
vaktimiz kalmamış noksan
işte, bir cenapta kör bir itibar
bir cenapta sağır bir uğultu!
tebrik etmiyor ölümüm senin hayatta kalışının
o ilkel, meymenetsiz ve küstah cülusunu kalkanın
kılıcımı kıra
dursun Daniel, bir tek hayvanlar koklar çünkü
birbirlerinin ölüsünü

II.

çok şey istemeyecekleri belliydi belki su
ve bu bir miktar yeryüzü ve köle melek
lerle kötü geçirilmesi tasarlanmış tatlı aşk
gecelerinden birkaçının tahrip edilmiş saltan
atları bağladıkları eşyalarından sözedile
bilirdi: ki ateşli özverileriyle seferden
dönen bir cam kırığı
içinden geçen huzme
ile aydınlatılmış bir hayvan leşine doğ
ru patlayan karnından dışarı akan cerahat
kesinlikle kapalı
duran gözleri için
için parlardı, Daniel: hepimiz Guernic
adayız diyecekti de sen hâlâ bir uru tem
sil etmek adına kendi kalbine kendi
bıçağını kendin sapla
mayacaktın; çok şey
istemeyecekleri belliydi belki su
yu tanımlayabilecek bir uyku biçimi bir uyan
ış biçimi belki de yeryüzünü tanımla
yabilecek bir tesadüfî dua bir tesadüfî ölüm
tesadüfü seçimi kimde saklayayım en büyük sırrı
M içimi ve, biliyorum kavgada bile söylenmez bu söz
fakat:
seni seviyorum Daniel sana doğru
yüzüyorum
derimi sana doğru yüzüyorum derimi
birlikte tanrıya yeniden inanmayı planlıyoruz
birlikte tanrıya yeniden inanmayı planlıyoruz
mümkünse eğer oh Daniel
derhal geri ver verebilirsen ismimi

Senden Sonraydı..

hayvansız kalmış bir orman
gibi ağlamaklıydı kainat;
Senden Sonraydı..

hangi dağda ateş yansa
o yana ağlardı atlar,
ve bir kartal
bir kartala dayıyorsa başını
aşk
çağrıldığı her randevuya
geç kalmış demekti!

Senden Sonraydı..
gökyüzüne teslim oluyordu ayışığı
ah onun zarif parmaklarına dolanmış kuğular,
ve kalbi delik deşik bir melek sabahlıyordu
yeryüzünde,
ümit: kurugül çocuk! ümit: aksigül çocuk!
hayat! beni ılık ılık esir al!
diye bağırıyordum çakal karasında
hançer nefesinde!

çünkü
bir insan ne sır verebilirdi ki gölgesine
aşağı gölde kıyıya vuran genç nilüfer
ağzında bir başka genç nilüferle
ölmekteyse, ve akşamüstü
bir annenin çocuğunun üstünü örtüşü gibi
örtüyorsa sancıyı ve ölümü,
bir insan be sır verebilirdi ki gölgesine!
çünkü
uyuyacak kurt soyunur
üstünden dağları çıkartırdı!
dağlar, kokarcalarına alevcesine sokulurdu
dağlar, sularına alev içercesine dokunurdu
dağlar, dağlarına dürüsttü
dağların namluya sürülü
                                        kurşunu yoktu!
dağların mor avı çoktu dağların zor avcısı çoktu
dağlar, dağlara bir kez daldı mı
kendi doruklarından mahşerî vurgunlar yerdi
dağların grevi borandı, çıyandı, yabanıl ottu

dağlara sinsi bulutlarla inen eşkıya baruta
kuytu, postal niyetine haysiyet giydirirdi!

hele mermi bir kez müstehzi bir ifadeyle
savurduysa   tunç buhardan yelelerini,
atların toynaklarına kan gibi menzil
bakışlarına menzil gibi kan otururdu!

atlara dağ kaldırmışlığı vardı karanlığın
o şen nallarda rakseden yosma şavkın gerdanı
altına batırılmış isyanın şakırtısıyla tutuşurdu!
tutuş benim yağız yılanımı puşi gibi sarıp da
tutuş benim delioğlan fırtınamı
ağzında ağıt gibi yakıp da
dumanıyla
isiyle,
dermanıyla
iniyle,
inlenen ismine nakış gibi işlenen kahpe fermanıyla
kapına dayanan tanrı misafiri sevdam, aşkımla
belalanan dağım! belalı dağlım!
dağlara adak adamış bir toprağın yangınıyım ben de!

bakma! dağını emziremedim
siyah sütümde zehir şıngırdar!
kızma! dağına bir taş da ben koyamadım
kumumda tuz var!

ama senin kulağına eğilip
DAĞ diye fısıldayan bu dudak
bir gün ya elinden ya ayağından
ya eteğinden ya da alnından
öfkelenme, öpmeyecek,
sadece şehit düşmüş bir hayalet nehir gibi fışkırıp
başka
bambaşka dağlara at sırtında dörtnala kan olup akacak!

filiz veren göz.. kumaş merdivenin hıçkırık basamağında..
nevrotik dudaklarda ölü puhu dansı, gün hatırlarım.. seni..
eski gövdemin kalyonda düşürüldüğü son savaşın resmi.. o..
mızıkasına sarılıp uyumuş bir kıza sorulmuştun rıhtımda,
şato.. her yanıyla yanan kötürüm şato.. tepede.. tepe taklak!
bahçeye çiçek toplamaya giden çocuk dönmedi bir daha sana
ve yanan bisiklet.. ve yanan saksofon.. ve yanan makas..
bir tarafım manolya mumyası
ile kapımı çaldığınız ikindi, pamuklarla..

büyük mumlarla aydınlattığım koridorumdan dışarı baktınız,
mavi pudra..
yağlı yazın yavru ağzından artan aykırı sarhoşu, akordeon!
tınılar balesinde.. kalkansız ve kılıçsız..
siyah deriden lacivert kadifeye geçen elin küçük teni, ölüm,
hastanenin ifrit servisinde.. cerrah güzün ameliyathanede
doğradığı yüzüm, senin yüzün, benim yüzüm, atardamar şato
patlayarak akmaya başlar taze kanda yüzerken ölü hüzün!
eter sıçrar, kırarak cam yılanı.. filiz veren göz.. vitrayda!

dehşet jaguarı gerilir, ip, rüzgâr ikizler burcunda titretir
başkumandan büyüyü, mum kalemlerle boyanmış bir gözkapağı
kopar, kapıp koşar onu ilk çocukluğum it, gömer nimbuslara,
şimşek kolyeli elim kontesin yemeğe indiği saattir
sümbüllerden bükülmüş cenin kokteyline.. saten aldatır..
adım bir cerahat bakırı olarak geçirilir kabuslara!

yalnızlığın yanından girilir öteki doğaya.. buz biblolar..
sanemlerin naralarında, ve ayinlerinde böcek dualarından..
kedinin kuyruğundan senin kirpiğine asıldığı şal zindan..
demirden süzülerek döşendiğim tül granit.. nemesis döküntü
altında gizlendiğim, sığındığım, aldatılmış ve ıslanmış,
şemsiyemi kapatıp: -rahatsız ettim! arabam bozuldu, acaba..
rüyalarında kırbaçlanmış delikanlının azadı, diş, boynumda,
ısıtılmış kırmızının pencerelerine çarpan yağmur damlaları
-göz.. delikten gözüken göz.. kahkahaları..
kahkahalar merasiminde üzerime doğrultulan et tabanca..
diş.. koynumda.. ve yanan parmak.. ve yanan ağır ilaç..

..uykum yok morpheus yoksa..

'çok'

Zebra..: Lunaparklarda *Alexandre* yok.
Randevusuna gelmeyecek Ağı Bambino.
Ette çözülme sesi çıkartan bir taraf;
-ikonama dokunma ummagumma tango-
cam kadını parçalamaya dolu o asrî rüzgâr - -
tunçtan kim kaldı Utanç geriye, ve vahim..

fen ve mezur. (sonra o vezir oldu)
-Hayatı Ziyaret Saatleri-
ahşap eşyayı *dolaşan bir gangster*
gibi terminalde uyumuş ay sivil. Hafiye kanıyor;
kar çimen içinde bir bakışın şimşek ezberi
Sahip ile Sinema Salonu (gitanes içiliyor.
Boş Beyaz perdede biten yılın ilk sevişmeleri)
bir büst: Son testte Tay Cenini Şıkkı
ve alkolün köpürttüğü sırılsıklam iç
ve kederin yumuk dudaklar vurguladığı
twilight zone.
Özleme Kuleleri'nde çalan daim GramofonCan
Endülüs'te Raks'ı basan kıyamet yalnızları:
Zebra..: Deli Papatyada Kasabam Var.

Sarı Piranha..: Dönmedolaptan korkuyor Elektron,
Sürüyor Geometri iskâna müsait bir yüzse. *ve ev.*
-Hayatı İğfal Aşkları-
Cesedi soyuyorlar, çok su yutmuş diyor biri.
Elleri ne diriymiş, ne de bizi kutsayan. *veda ev.*
Ham dişi ağlıyor, baba kapı önünde. Eğik. Çınar
cezalı. Salıncak, kuduz. Pirahna Sarı. *Küçük Kardeş*
koşup koşup gidiyor
kapatıyor bütün muslukları. Vetoprak
ateşe veriliyor. *ateşe yazılıyor sır cemalin.*

Kımıldama.. kımıldama sözcükle örtüşen ters tılsım,
(sodyum gecesi - - mortenor cinayeti) *(menzil.. lâl ve tül)*
erkeğin beyaz bacaklarındaki aksi teşekkül
(sonra vezir oluyor)

(sonra vezir oluyor) ekonomik güllerin
taş kesildiği korku
Küçük kardeş'e üflerken
neyküf ve ipek;
'O şimdi kitaplarda
Bir çizgilik yerde hapis
Hâlâ mı yaşıyor?
Korunamaz ki
Öldürebilirsiniz.'

Kırık Pencere,
tekerlekli iskemle ve oyuncak koltuk değneği
al karganın ırsî cehennemi..
şu şarap valsi: Sonsuz Kedi'nin Uyku Diklenmesi, ah
ley mimesis, *(fevri izdüşüm çağı),* ve mağdur ilke:
yağmuradım,
o empirme melek dönmesi: sunî define - -
kat kalbine! kat sen de katmerli mermer kalbine!

düşlemektir
Sabah Piyesi'nin işgali. Düş tozlarına.
İblis! gel, düş/tozlarına. Külünü götür.
Külünü götür, götür ört külüne.
sen çirkin: *lanetli gölet, lanetli kampus* - -
yuvarlan karakutu merdiveni'nden
ve çatla Atmaca. ve çatla Atmaca. *Geç Yansı.*
Dağ Dağa.
kraliyet, hikâyeler ve ertelenmiş o bozgun.
Fark Farka.

- - o bez ölüm - - o idrak. o flüt. *Ilıtılmış.*
Bana Bir Erkek Masalı Anlatınız Vezir.
naza vurgundur cinnetim..

Kımıldama.. Batı Kör Rua Dönecek.. *(, üvey tarz)*
metal aralığında pırlanta taçyaprağı titremiş
gibi öp. gibi öp. *(oğlanın nefesi narkoz)*
etene koptu. cerrahi bitti. ameliyat
olmaz. sanadır,
ey eksi asker - - bu çatlak toz - - dündü
çırçıplak dönüşümünde *kırgın ümidin, Alexandre*
Etüdü'nün tek tekrarında kıssa ümidin o şuh ihtimal,
bir denizaltı
bir denizaltı
gibi şahsen iner inler hercaî hayal:
şık döpiyesiyle ölü anne
şık döpiyesiyle ölü anne
'ortak kıvılcım dengesi'
sükseli mortenor, bir diriliş özlerse
sıkı özle: batı kör rua dönecek!

ah ley Sahip, içimde
o limonî, serüvensiz çatırtı..
yaklaşıyor Gölgelenen özsuyuma
- - o bez ölüm - - o idrak.. o,
organik korkuluk sancısı

sonra yukarda
'yanan dönen yanan dönen yanan dönen tanrı martı
*yanan dönen yalan dönen yanan dönen martı tanrı'**
aşağda
yanan dönen yanan dönen yanan dönen mevlevi
bir avucu hüznün hükmüne açık
bir bilek çoktan kırılmış (*ört külünü pencereye*)
ebru ustası üzüntülerin işi bu sürat, bu kızıllık
çemberimde açıyorum ters seccademi ve gözlerim
savrulan zalim etek altından fışkıran
sütte, kabarmakta, imzaya hazır ziyaret saatim!
yağ muradım,

'O şimdi kabahat'lerde
Bir sezgilik yerde temyiz
Hâlâ mı ölüyor?
Alt edilemez ki
Hatırlayabilirsiniz.'

*: Dönen! Yan Dön! Sen, Yan ve Dön Her Yerde..
Hadiselerdir yüreğim, hadiselerdir terkin
Hiç tanıyamadığım.. Kara Erdem..
Affedebilirsiniz..

RAKSODIA!
Ezel, gittiğin akse kadar eşlik etsin sana
ve güzellik, ve güzelliğin diyorum Raksodia
sen yaşadıkça
Ölü'lerin okuduğu belalarda temize çekilsin
Sen de Temize Çekil
Ama Şimdi Çekil Raksodia!

greenwich'te saat yok: gölge bir çiy
tanesi gibi düşüyor boğulduğum suya
bakıyorsunuz yorulmuş sokak köpekleri
gibi nefes nefese gözlerinizden tanış
tığım ilk meridyen mühendisi kendisi
bir katalogta yan yana basılı durdu
ğumuz bir zamanlar eski bir pul arkada
şımdır söylüyorum

dumanın altında kalanların malafatı
kalkmış yürümüş bilgeye öğretiyor
artık geri gelmeyeceğini sabaha
doğru örtülüyor üstümüz bil
inmeyen bir elce; bir veda
tarifi olmasın sakın intihar da
da bulundum bir süre sessiz diyorum sen
inle diz çöküyoruz ölü bir çocuğun önünde
sen çiklet çiğniyorsun ben esrar içiyorum
greenwich'te saat yok: green sleeves
i çalıyor unutulmuş bir cazband söylüyorum
arkadaşımdır söylüyorum inatla sen anla

boz kâbus

-az önceki pozisyonu bir kez daha izleyelim-

I.

; kabuk ve geometri, taşın vücudunda edilen yemin:
altının külü, hafif serpilerek orta ruhuma. *eroin.*
yağmur kâğıdının sararmış köşebaşları, huzur sunağı,
bir çiçek sakatatının jiletlere yürüdüğü masum su:
uykunun çıkmaz sokakları – bilincin geceleri,
ve sazların sırlarında belirmiş söz öbekleri, lirin
kemana tercüme edilmiş sesi. (içimdeki fay hattı)

; kabuk ve geometri, vedanın en eski baleti: eskizim.
hayat, bir sahte ikizim gibi, dokusunda temas düetinin;
seni, o karanlık odada çırılçıplak bekledim süte
sürterek pırlanta tenimi. kimdi? kanın ablası: ölüm!
virtüöz reglin kapaklandığı devlet ekolü, zamir,
siluetin yedek sonsuzluğu, n'esir kampı, bir
halep çıbanı patlarsa irinler içre, göl canavarı
devrilirse yüzümün aklına gelebilecek her mm'sinde
bir savrulup bir yuvarlanıp renk buketleri içre,

raksın sonunda mutlak cinayet var. gülün kokusu
naklen yayınlanmakta yanlış karanfilde. bir aşk
sakatlanması (warlock yetmez), ayrılık da yankılanır
tâli ömürde.

: kabuk ve geometri, bırakın
deli çocuk sınıfta kalsın
sürümden kazansın kanın ablası ölüm de;

II.

biblo ve talebe. uygunsuz yolcunun
tahta bavulunda çürümüş;

alt. ateşin gözbebeğinde kuru caz,
ve yere yuvarlanan kanlı fötr.-

cesedin yanında bulunmuş dansözün zilleri
gül ve tül; gecenin
ilerleyen emin tenleri, sonra
kımıltısız düşlerin içine dipnot
mavi cenin. dudak atmacaları kondukça
uzuyor kıssa metraj film_

biblo ve talebe. hülyanın koynundan
jiletle kazınıyorlar..

..uzun farlarını yakıyor yılan..
 biblo sağlam, talebe kırık'

içcep

bir buzun içinden geçti adım

anlatmak mı? büyülenmenin
temsilî teması o. Suistimal
edilmiş düş arkası; çocuk
şövalyelerin bahçedeki havuzda
gördükleri tahta telefon
-casus aynanın arandığı-
söyleyerek arındığı kül in.
gözlerinden gizli bir şey kalmadı.
polis
hiçbirzaman bulamadı ölünün
tarihî yüzünü

içimdeki dava düştü

büyük yavanlığın zaman
kazandığı susuz gezegenlerin
arazisi! tarifsiz lanetlenişlerin
kuvvetli masumiyetiyle alay
eden merhale! talan
edilmiş yalnızlıkların tersyüz
çevrilerek bekletilmesiyle anlamlanmış
sahte mukaddes, sahte susayış, sahte
sabrediş izi!
toprak ve tüllerin kralı! zehrin bilgisi!
sen rüzgâra uzat kalbinin mimarını ve
çöz suyu deryadan, kat mermere,

acıt yeryüzünü!

alış zaman, kavmime - - nesnenin
işsizliğinde o ortalama aşk,
ipin içine bırakılan ilk çığ
şeytanın adlarından biri: is
kender.

yabansılık tiryakisi kir debileri
dehşetle ezbere.. *Sokum..*
engellere çarparak parçalanan
tahrik ve intikam.
silahsız çıplaklığıyla aralanmış
zührevi tutam. O ayakta çürümüş
metal yeniçeri.

feneri kuşatan lacivert canavar
rahimde huzursuzlanan solucan,
biraz yalnız kalmaktayız,
yirmi bin dil bahçesinde
farkına varılamayan taviz.

jiletin arkası: kâğıt kan,
üstünde yeni öldürülmüş kadın
şarkılar.. şarkılar.. şarkılar..
ona o kırmızı gülü verirken
Anlamıştım. Sonra,

çıktığım

siyah boyalar giydirilmiş deyim
yerindeyse orada gizlenilen eşya,
'tozun son yaşlanışından haberdardı
emniyet. bahar bozuluyordu ve siz
önyargılıydınız.' demişti, 'gül
tutuşmuştu elinde tuttuğu - - bilim
aşılmıştı.' Anlamıştım. Sonra,

çıktığım

ötedeki yeşil ışığın kıstırdığı
iççekiş, ' söyleyecek söz bulamıyorum'
'bütün tahminleri altüst etti kibir
o yıl.' 'Bıçağın dudağındaki ürkütücü
tebessüm.

hisleri bizi yanıltır kimi hayvanların
örneğin semender örneğin sudinozoru
o evde öldürülmek miydi istediğiniz

gözümün biri alev almıştı
çok güzel temenniler..
-Yüreğim Yürüyeceğim Sana Söz-

akla yaklaşan bir itibar
elin vücut üzerindeki kandolaşımı
aksayan bakış, nüfuz eden bakış
yarım kalan sen*fobi*
(ruhumu çağrısına boşaltıyorum
deli güzün;
bağırsaklarım dökülüyor aç
açık ağızdan içeri) Sonra,

çıktığım

derin.. çok derin..
daima dibe çıktığımızda
ilke olarak yaralıyız üstüne üstlük
tarih, bedenlerimize bir tavır almış
olabilir
şimdi ses gücenmedir.

buz neyi sorgular ateş kimin altı..
'Görkemi, o korkunç korkuyu anla, yani
biz denizin içindeyiz ve üzerimize
doğru yaklaşıyor batan titanic

ağır'

uğul uğul bir puhu pusu kuruyor,
gecenin elinde bir bisturi
kesiyor kesiyor durmadan kesiyor
yasaya hükümlü olanı

küçül beklentim ve sokul edama - -
yatağımın altına girip
evden çıkıyorum. Sonra,

çıktığım

evi kundaklıyoruz.
önümdeki tahta parçasının bile
atıyor kalbi.
onarılmaz özlem aksesuarları gibi.

teller! renk renk iğreti teller,
içeriğin kalıtıma uzattığı algı başlığı altında;
aylar bir ay ileri alındı 'Biliyorum' dedi,
'Sadece terk edilmek için geldik buraya
kış kızın yaz oğluma değdiği yayla
kenarları on sekiz santim penguen:
asil, hırslı ve pervasız
ışığı söndürüp havagazını açan'

panayot'taki sözümdü şu, ona:
"neresi hırsızdır bir insanın sevdada
mecazlarla çerçevelenmiş duyarlıklarda
ve ikliminde sonsuz 'ben yapmadım'ların
evet Sahip! fahişelerle bir tasarlanmış
bir tarz aynasında (son yorum)
durduğumuz
rıhtım."

-Girebilir miyim?
nüve kabusunda sahte ceset çevirmeler
kimlik değiştirmeler
'seni orada kimse tanımayacak'lar
ve bir otobüs bileti şehirlerarası
arkasına bir küfün ağladığı

söyle, külün yanışının ardından
ne kalır aklımızda geriye

-onu sen vurdun
-ama silahı o verdi
-beni bırakacak mısın
-siyah yüzüme her şeyi anlatacağım

benden önce dokunmak da var

çalıyor çan yine
rengin kalbi bu
çıkartılıyor rüzgâra
        intihar, ilk sesine
        bir tesadüf haydudu
        elinde kristal sigara
                ne var ki ölüm, karantina,
                bir yoksayış hududu
                o, suçlu, mahcup diyara

Kilitlenen yüreğiyle ağlamaya, kararsız gücün önünde.
Tek çocuklu dünya gibi, dökülmeyi özlemiş. Birbiri
nin içinden sızan taylardı, o son kez su olarak
görünen ve sonra gidecek olan okyanusun ve ok
yanusun altında uyurken gizlenen lir sesli çayın.
İntihar, hayallerin bana borcudur;
tığını yere atarken ay. Koynunda:

Limanda yanan gemiler, uzun savaşlar ertesi; çıldırtan
kundak, çıldırtan kül, sakinleştiren şüpheler;
Ruh düşer geceye, en korkunç anından delirmenin; bir
gül bir güle: -Ben artık bok kokacağım
der,

Yeryüzü aralanır
yeryüzü aralanır ve

Yeryüzüne yar yüzü girer;

'ölü mezarlıklar aynası': attis

bulunduğun / bir tanrı bir tanrıyı seviyor
bu, gaz sızıntısının metaneti;
kırmızı cücenin medusa haçı - -
gerikaçımın serseri akvaryumu;

başı sonu uykusuz bir ölüprens
gelinliğine sarılı duyargalarıyla
o sarı metal böceğin evveliyatı,
sarmal ruh, duvağı kaldırınca
boşlukta asılı duran sonsuz köprü
yüzünde
plastik.

önce sırçabacaklılar geçecekler
aşağıda ateş ciltli ejderhaların
gözleri nilüfer bir misafir göl var;
karşı tarafta uhud savaşı, er iskeletlerin
çıkartılmış omurgaları: mızrakları!
yıl yok, sakallar sararıp dökülüyor
aksis'te ilahiyat larvaları,
yaşlı annelerin avuçlarında
yırtık kuran sayfalarına sarılı sırlı teratomlar
günah çıkartma kabininin tül kapısında
oui-ja tahtası, dikmenlere çivili
iki attis portresi,
karabüyünün manik çocukları eroin arıyor
parçalanan dimorphodon'un karınboşluğunda;
kalp bahçesinin bütün krallıkları
profesyonel karanlıkta.

bir tanrı bir tanrıya sokulduğunda; olduğun.

yığıntı:

beklemez; gece, sesin süsüdür beklemez
örtülür başvuru aşkların
feylesof sırlarıyla, rahvan giden ömr.

söylemez; cinnet, bir serzeniş bahçesidir söylemez
sökülür takılarak
sökülür takılarak bütün kenarlarıyla şehr.

'oybirliğiyle yalnızız'
der
demez
kuşu
birdenbire şaibe, birdenbire huşu;

-söylemez; bu akşam birlikte uyuyalım
-ama sonra birbirine nüfuz eder rüyalar
-cereyana kapılır kalp, yalpalar
-vücut: tunç yalım. uyuyalım. Beklemez;

R.E.M.
(rapid eye movement)
'Kör doğmuş olan bir kimsenin rüyasında görsel imge yoktur. Benzeri biçimde sağır doğmuş olan kişi de rüyada ses duymaz.'

-hâlâ benden söz ediyor musun?
-çekinmeyi unutmak ne mümkün.
-biliyorum, taşkınlığım büyük bir yalnızlık şaşkınlığıydı. kelimeler ardıma düşmüştü. önce ben görünüyordum, sesim daha sonra duyuluyordu. komşunun hep ateşteki çaydanlığının fokurtusu. o hep benim kapımın önünde durduğunu hayal ettiğim gece otomobilleri.
-orada olacak mısın?
-korkarım ki başka şansım yok. vücudumu dolaşan ten bunu söylüyor. içkili ve uykusuzum. ağrıyorum. her şeyi yitirmişim meğer; bütün eski fotoğrafları attım.
-hissettim bir yerlere fırlatıldığımı.
-orada olacak mısın?

yükselerek, gidilmiş uykunun
yaşanmakta olan sathî rüyasında
bekletilmiş sunu. Ben yok oldum!

soyadım söylenmesin;

ihtiyaç hocası kara cinin abluka aşklarla prensi sahiplendiği ela matriste elleri yapışık kuvarslarla ölü bayrağı selamlayarak bir sembolik *attraction* içinde kıpır güller

yaralı ganymedes
bıçaklı sabit

lekelerin zorunsuz barında buyruklu alkol meleğinin tutuşan strafordan kalıbı –iten, büken, kanırtan- hınç sebebi birleşik-katı ve yorucu- gölgeliği bir saksofon hışırtısı altın
da

ezildi ecel

o nimçehrelerle beraber indiği katolik yaptırım –siniruç larında karanlığın parmakizlerinin zinasına ihbar edilmiş kamaşma taktiği- yortu ve hiddet: beceriksizce gözakışı

öbür dizlerin başka topuklara çarpması müziği

ergiyen gövde damlası kuşa konarken yakalarında bir bunaltı
redoksu yaşanan yılların çöpkutularında aklanan sanık tutum

zenci kıssahan: gittikçe artan büyünün kafesi ardından - -

ney üfürür emel kalp nen olduğunda - -

siklamen akıntısı buruşuk aura yitik habis

cadıkarga uçartüter lesbos'da Biten tırnak pseudo yırtılan
camdan
gemici ve ıtrî pusulaya takriben secde edeceklerdi ve hadi
ssiz ve serhatsız

ve meal - - kromda mesafe olunur woodoo blues

anubis regle gelir tay ormanından *İnsan beni hatırlamaz*
alışkanlığın radyoaktif taneciklerinden kokina yaparak
*ise*olog kuru kış birikintilerinde eskiyen bir sevdalının

hep kuşku kutusunun lamelerine katilin eli batar o
yoksa garbarek

eşyanın etrafı
eşyanın eşrafı

yorucu bütünlemelerin beyin lavmanında sonrasız ile

ışık takibinde sualsiz ve usulün bozgunu
ve mürekkep avı

gizli çekmeceler sokağı
ve cinnet - - ve net cin

o protokol

siyah kadife nazar düşüşünde ânını giz eden kuyum
yar
zikir
kum

tiz
maşuk
tokatlayarak ikiye bölünen

O Ters Cennet'te kuyusuna sarkarak kaybolan seslerden
Çok şiddet yaşatarak kimsesizlikle ölçülebilen yaratı
Cılığını tanımsız bırakabilme saadetine erecektir Ki
Tensiz yorgunluğunu tasvirinde buldurduğu eski zaman
Dağınıklığında belirsiz ve billûr bir görüntü parola
Sı peşinden küf ile adlandırmış

O Ters Cennet Çocuğu gettosunda bir boyut rozeti ile
Kimliğini kölesinin karanlık göğsüne söndürdüğünde o
Çıkarımsız yalanlarından ve öncelerinin kurallarından
Artarak şekillenen küslerinin neyi temsil ettiğini bi
liyord

Uzayan yarılarında O Ters Cennet Çocuğunun
bir söz tekrarıyla gelgitlendiği uç uçurum
anlayışsız imgelerden süprüntü bir fark oluşumuydu
Ve son düellosunda düet yaptığını herkesten
gizlediği kirli hüznü bir buza sürterek
'burada kara hiç görünmez' diye bağırdı

Toplanıp karıldıktan sonra suratlar
yeniden dağıtıld

o protokol

su okur çocuk: ezanıdır bu onun.
kalbe inerken aşk
su ihbar etmez kendini;

içerden yaklaşır gemi: eriyen mum
üzerinde yuvarlanan sıcak damla gibi
ağır yüzüm
çıkar kayar yerinden. bu parçalanış
kıstırdığı sese heyelandır ta başından beri,
intizardır öyle kalsın
öyle kalsın iniltisi;
ilk tılsım gecesinde
su büyütür çocuk;
ölümden tasarruftur hayatta kalışı.

ölü melekleri arkabahçeye gömme anne!
o ağaçların yapraklarına yürür sonra
tedirginliğin kırk haramisi,

üstü beyaz örtü örtülü eşyalar gördüm
son piyesimde oynayan kadının göğsünde,
öyle alımlıydı ki bakışlarındaki şahin
bir an yüzümü alsam çevirsem yüzünden
içimdeki filinta rüzgâr, o masum hain,
dudaklarındaki mumları bir bir söndürürdü
hiç kuşkusuz buna inandım;
yavaşça kalkıp oturduğum dağdan
hoyrat yaradılışlı adamların dövdüğü
güzel asuların yanından geçerek
ruhumda cemaatsiz kalkan bir cenazenin
ikindi ezanı
ruhumda daha ruh bile olmamış bir telaş
ve nisan gülümsemeli bir ürpertiyle
elleriyle, bir tek elleriyle bana uzattığı
balkonlardan
o hep üstünkörü anılıp unutulmuş balkonlardan
bir kentin en hırçın su kenarlarına indim.

bir söz söylesem, söyleyebilsem, cesaret etsem
yaz sonsuza kadar geri çekilirdi
yaz sonsuza kadar geri çekilirdi ve
yazın bıraktığı boşluğu hiçbir mevsim dolduramazdı
yaza ait ne varsa
yazı yaz yapan kim varsa, ne varsa
apaçık ortada kalırdı
hiç kuşkusuz buna inandım;
hırpalanmışlığımı anlatmak istedim ona
eşkıyaların talan ettiği büyüyü
benden çıkartılıp başkasına taşman uykuyu
uykuların oğlu rüyayı, rüyalarımı, oğullarımı
beni
beni seslendiren hisleri
beni çizen, rengimi tayin eden ressamları
ve beni kaldırım yapan mimarları anlatmak
ona yalnızca bir şeyler anlatıyor olmayı istedim;

oysa o
yorgun ve ormansızdı! oysa onun
bineceği ve uzaklaşacağı atlar hazırdı;
doğaya takılmış bir nazar boncuğuydu bedeni
kıvrak
yeşil
faziletli
hâlâ yanmakta olan, hiç sönmeyecek bir cadı;
suya eğilmiş örümcekti gözleri;
seven insanın gözleri geçit vermezdi;
seven insanın gözleri vakte pusu kurardı;
bir çiçek koparttım avucumdan
yaklaştım
yaklaştım
çiçek beni ona verdi buna kuşkusuz inandım
ve dedim ki, ve diyebildim ki ona:
-ben ölüyorum sevgilim
sen bir el daha oyna!

böyle gülebileceği aklımın ucundan bile geçmezdi
aklımın ucunda çocukluğum duruyordu
hafifçe dokunsam çocukluğuma
aklımın ucundan aşağı düşecekti
tutamayacaktım, hakikaten düşecekti
o orada
tuhaf, büyük kahkahalar atarken
annem sıkı sıkıya kavradı babam kesti bileklerimi
seven insanın gözleri geçit vermezdi;
seven insanın gözleri vakte pusu kurardı;
kan olmuş akıyordum
tüm varlığım kana dönüşmüştü akıyordum
ben şimdi kim bilir nerelerden nerelere akıyordum
kurumayacaktım
kurusam leke olacak hiç çıkmayacaktım
onun alnına sürülmüş kurban kanı olacaktım
parmaklarına kanım kına diye yakılacaktı
bunu istiyordum artık, buna kuşkusuz inandım

patlattığım tokatla savrulup yığılırken yere
çekip aldım göğsündeki eşyaların beyaz örtüsünü
kendi gözlerimle gördüm kendi gözlerimle bunlarla
kadının göğsünde yatan dişi yılanın ölüsünü
yılanla boğdum o kadını sonra
yılanla asıp
yılanla sarkıttım leşini balkonlardan
o hep üstünkörü anılıp unutulmuş balkonlardan
haykırdım!
haykırdım!
haykırdım!
çağrılı olmayan hiç kimse
gelmesin artık açılışıma!
gelmesin bir an olsun bile!

büyük ağrı kaplayacak rıhtımını; kaç kalibre
bilmiyorum ruhum
                                        at geliyor kişniyor
                                        büyük ağrı kaplıyor
ve deniz üstüne bir şeyler giyip gidiyor
ve deniz üstüne bir şeyler
ve deniz susamış ona su ver
oyuğuma bir türlü yerleşmiyor aşk
                                                                aşk
taşıyorum yeryüzünden sana ne benim yüzümden
                                                                artık,
tenin ne olabilir ölüm varken
gel bıçağınla
taklit et kalbimi
sen saplamazsan eğer
bıçak küsecek
bıçak üstüne bir şeyler giyip gidecek
büyük ağrı kaplayacak rıhtımını ve tekne yanarak
yan yatacak çocukluğumuza doğru paslanacak su

saçları taralı delikanlıları korkutmaz çünkü
kibar rüzgârlar

1. gece gelen gece

yetmiyor münzevi kelimelerin kuytularına
pıhtılaşan çöl: yakıp yıkmak için bir kente
gittiğim günden beri biraz felç istemiştim
yeryüzünden, ve biraz öğütülmüştüm terle - -
bir ritmin bütün acizliğiyle çizildiğim
resim kâğıtlarında beni bitiren kadın, o
sahte atölyenin eskimiş bir organı gibi
esrarlı bir dokuyla örtülmüştü portrem!

tabutumu dört siyah adam dışarı çıkarttı
dört siyah atın çektiği arabadaydı ruhum
dört gözlü doğanın prensesine giden yolda
devrildi tabut, şimdi tüm boşlukları doldururum,
der demez: tılsım gizlemiştim, bana sunulan
alkol harfleriyle oldu adım, çekilen silah
fırlatılan bir bıçak gibiydim o kadınla, bilirsin
katil bir kadın saklar bir parça içinde
her çocuk; ve yine bilirsin ki kimi aşklar
kediden firar etmiş keyifli bir öğle uykusudur

2. heves eden seda

içindeki heykele negatif bir kan aranıyor
kentin

bir yabancıyı idrak ediyorum

ki ilkokulu ne zor bitirdi yeryüzü
karnesinde tek kırık kalbim

derisini yitirmiş hayvan gibi gece
senden likör yapılmıyor ölüm

3. mr. pickwick'in son serüveni

seviyorsun beni, anladım:
güneş tutulması gibi gülümsemen çünkü;

özlüyorsun beni, anladım:
öpmesen, hemen baban ölecek çünkü;

gizliyorsun beni, anladım:
ne vakit seni düşünsem,
                    yeryüzü evinden kaçıyor çünkü;

gülle tartışıyor karanfil çocukta
geri verilmeyecektir hüzün hülya; *az daha;*

ne pornografi küresi ne de
atlıkarıncası dışa dönük mabet,
YERYÜZÜ!
çağırma vücudumu, artık orada değil!
sessiz film
        oyunu kurallarıyla anlat bakışımı
sessiz film
        gibi kalsın gururum anlaşılmadan
                                        talanında;
dokunulmazlığılotuslarınınkuyularındauykuların,
bir sesli harf
            gibi yalnızlığım
bir sessiz harf
            gibi dudağımdayım

ürk! o çemberler içre yazılı rakamlar
çoktan yuttu seksek oynayan çocukları,
ve o seksek taşı
ve o seksek taşı
                  kim bilir hangi gezegenin
uydusu şimdi, sona eren baygın uzayda;

ya içeri dolarken artarsa eğer bir parça rüzgâr
bana da ölüm ayırın, çok az vaktim var. velakin
bu kanayan gözü göbekdeliğimin
üstüne yerleştiren *mecbur mecmua*
        bilinçaltım bir müze, hatıralara;
ey karanfil, tartışma gülle çocukta
komünist maestro bu gece sahne almayacak artık!

gidiyormuş:
ağırlaşır yağmurun iade etmediği karanlık
bırak gitsin:
hiçbir caddeye çıkmayacak o sokak artık

herhangi bir fotoğrafını tutarak hafifçe
kenarından: 'korkma, ellerin ıslanmaz bundan,
baştan çıkmış bir siyah varsa gözbebeklerinde
hüznünü son yalnızlık olarak büyüleyen ve
yüzünü öne eğerek geçtiği yerlerde şimdi
kaçıncı çocuklar yeşerir' dedin, 'bulamayacaksın,
artık ısınmak için yağmuru beklemeli sevgili
sıcak damlalar altında ruhun deniz geçirmezse eğer,
dirilir boynundan kopup savrulur koşar gibi birinin
kaygı üstüne kaygı desenli bir ipek eşarp
incecik bir rüzgâra cenk dersleri veren gecede
altına batırılmış ayaklarının parmakuçlarında
usulca geldiğin o hülyalı mabette
vasiyetnameni açıp okuyan çocuk: onun için ölü!

bazı çocukların içinde
ceviz kırar kanlı sincaplar, bir gemi yaklaşırken
bir gemi uzaklaşırken limanda farklı ağlayan
iki insan, ah tabii gözlerinden de söz etmeli;
kurşunlanmış bakışlarla tanımlı aşklar bunlar
parçalanmış dudaklarda beslenmiş aşklar bunlar,
her aşka önce kendine ihanet ederek başlamalı'
ardından tutuşturup o resmi başka bir köşesinden
atıverdin pencereden dışarı ve dedin ki 'korkma
ellerin yanmaz bundan'

konuşamadım-sustum-yutkundum-durdum
tek yalan söyleyemedim korkumdan!.

adını açıklamıyor parmakları arasında hızla
çevirirken tanrının entarisini geriye dönüp
baksak ta erik bahçelerinin de ardındaki
kuyuya derisini boşaltan çocuğun annesi
o kadın, müzik kutumda kalan balerin
kapıyı çaldığı kış gecesinde koltuğunun
altında birkaç karakalem çalışması ve
üşümüş, ıslanmış bir film karesi gibi kaç /
tığı adadan yanına alabildiği ödül:
çeyiz niyetine ölüm ve beyaz mürekkep
şişesi şekerli dudaklarda son dansının
genç çalgıcısının eriyen kaslarıyla
devşirdiği hastalık matinesi!
kalın ayak bileklerine halhal diye bağlanan
yavru yılanbalığının gözlerine yerleşen inci;
o halayıkların yıkadığı gri bakire!
ahlaksız tanrıça!

tırnaklarımı geçirip bir pencerenin iki
kanadını açarcasına iki yana yırtıverdiğim
göğüskafesindeki zarif al kumru! adını
açıklamıyor parmakları arasında hızla
çevirirken tanrının pabucunu geriye dönüp
fırlatsak ta yeryüzünün de ardındaki
göçebe suya tersini boşaltan çocuğun resmi
o fotoğraf, nüfus kâğıdımda kalan suretin
taşa uzandığı sessizlikte matemdeki puhuların
düşlerinde birkaç tecrit münakaşası ve
yığıldığı, kaderi kabullendiği gibi kaç /
tığı hayattan yanına alabildiği ödül:
ışık niyetine çığlık ve yarısı yanmış beyaz
bir gül makinesi!

pusudadır
içine şarapnel düşmüş menekşenin
diz çökerek altından geçtiği kında
yalanlarını kurutarak büyüyen uyku.

pusudadır
sayıkladığı isme giydirdiği entarinin
kollarını yüzünde kavuşturarak süslediği
o kutsal vuruluşlar geçidindeki süvari sükûtu.

pusudadır
kalındığı yer hatırlanabilsin diye
bir insanın kalbine bırakılan
pırlanta düello kılıcı.

pusudadır
tefsiri alnına yazılı kara cübbenin
mabedin portmantosunda asılı durduğu
koridorda duvara çakılan kirli su.

pusudadır
ateşin sönüşündeki zekâ pırıltısı.

pusudadır
sarkıtılan ipe tutunarak inen meleğin
astarındaki semai ayini.

pusudadır ah
kontrbas, trombon, obua, ve flavta
şehre dönüşünde kırılacaksa eğer
israfilin borusu.

cam kurtlar var gecenin suyunda
içilse şehir; yırtılmış taşların
iade edilmiş melekler örttüğü
eski, imdat, tahlilsiz hikâye!
israf edilmiş tayfalarla gelecek
uzattığım, uzatırken içine
tıkandığım menekşe! belli
belirsiz bir yaz ayında
sözgelimi ekim, sözgelimi kiraz
kırılacak bir tamburla geçecek
önerdiğim, önerirken dibine
çöküverdiğim efsane biraz; sesi yeis
sesi sabahlara kadar dinlediğim radyo
sesi *oradan oraya oratoryo*
sesi koynuma giren sesi koynundan çıktığım
sesi el konulmuş şeytan
sesi el kadar masumiyet
sesi hür siyah üzerine çalakalem mavi tül
sesi tül mavi üzerine nakşedilmiş siyah gül
sesi beni hep döven abim
sesi beni kovalayan polis
sesi bıçaklanışım, bıçaklanır
bıçaklanmaz eriyişim; kabullenilişim;
ah ben nerdeymişim, ben kiminmişim de
talazlanmış, tozlanmışım! üstümü süpür rüzgâr!
şimdi şikayetim var! çalıntı kalplerle kirlenmişim!
ağlat beni özgürlüğüm, ağlat! gözyaşlarımla
yıkanırım, belki öyle başlar kim bilir
gökyüzünden yeryüzüne doğru
ölü bir hava kabarcığı gibi yükselişim!

türkiye

allen ginsberg'e

Oğlanlardan ve alkolden vaktim arttıkça seni düşünüyorum
Türkiye, inan doğru bu kere yanılsamam ve ruhumun
yavşak zıpırlığı, hiç değilse ayık dolaşamayacak kadar
dürüstüm,
Türkiye, kahraman tarkan öleli çok oldu, artık onu unut;
bunadı kurt. Playboy'a annemin çıplak resimlerini satarak
Beyaz Saray'a sırnaşmayı düşlüyorum
spermi biraz fazla kaçırdığımda,
Beş parasız paraladığım sokaklarında embesillerini
ve taşşak kalpli aydınlarının sidik yarışlarını görüp
bol bol osuruyorum; başbakanı dinlerken televizyon kar-
şısında ekrana ekmek teknemi açmak ya da esrar içmek,
geğirmek en büyük mutluluk bana verdiğin,
Otuz bir çekmediğim gecelerde düşler kuruyorum senin hak-
kında,hür hülyalarımda sana zerre kadar yer vermiyorum ama,
maalesef ayakta kalıyorsun,

Sosyal demokrat idiotlarını, orospu tavukların uğrak yeri
sanat galerilerini, festival sarkaçlarını, ölüsevici kültürünün
uyanık tezgâhtarlarını ve tezgâhın altında neler döndüğünü
fark edecek kadar sosyalistim,
Hapsine düşmedim henüz; o yüzden tam solcu sayılmam
köle pazarı piyasanda, kıçına cop girdiği için şair olanlar-
dan da değilim; eli kulağındadır tımarhanelerinden birinde
tescilli manyak olmamın ve koynuna girmediğimden
dorukta sıçanların, o yüzden ibneliğim de test edilip onay-
lanmadı,
Uyuşukluklarıyla iktidara peşkeş çekip çaktırmadan sonnet'le-
riyle, balad'larıyla köçekleşen, raconları kıyak geçme üzerine
kurulu mason-ulema tayfanı da tanırım; sen de bilirsin ki
havlayan it ısırmaz Türkiye, bak, bizbizeyiz, çekinme,
şu azınlıkları ne zaman kesip kızartacağız, çok acıktım
Türkiye,
Nâzım'ını severim, buna kızabilirsin,
ama bazı -ne demekse- naif şairlerinin, O'nun devlet
sanatçısı olmasına ve adının iktidar şakşakçısı starlarla bir
anılmasına dair çabalarına izin verdiğinden, sana korkunç
müteşekkirim; intiharımı hızlandırıyorsun böylelikle, böyle
likle artıyor kirim ve seninle kirimiz; ne gam?! iyi akşamlar.
Persil Supra.
Mustafa Suphi, artık hamsi mi Türkiye; dikkat et,
balıkları örgütlemesin,

Allah'a inanmıyorum, Osmanlı'yım velhasıl; akın edip Avrupa'ya,
toplayıp getiremesem de cillop gibi veletleri, n'apalım,
buradaki lümpen teen-ager'larla idare ediyorum,
Türkiye, ayıptır sorması ne zaman akıllanacağız;
Türkiye, Kıbrıs'ın yakasını ne zaman bırakacağız ve
ne zaman yaraşır olacağız binlerce devrim şehidimize,
Türkiye, hiç terbiye edinemedim, yeteneğim bu kadar;
çük kadarken okudum Sabahattin Ali'yi, Kafka'yı,
Dostoyevski'yi, London'ı; Kapital'e başlayışım
babamla aramızda çıkan küçük bir harçlık sorununa dayanır,
IQ'larımızın düşük olduğunu sanmıyorum, peki
bir eşek şakası bu; köy enstitüleri, halk eğitimler,
halkevleri ne ayak; Behice Boran, iyi ki unutuldu;
iyi oldu, eline sağlık Türkiye,
Hasbelkader bir önerim var: CIA, Eurovision'u kazanmamızı,
Avrupa Birliği'ne girmemizi sağlayamaz mı acaba,
şüphesiz, eh benimki de salaklık, haklısın Türkiye,
Bizi milletçe sevmeyenlere ayar oluyorum;
ağızlarını burunlarını kırarak
onlara medeniyet öğretmek istiyorum Türkiye,

Ben, sex-shop'ların, komünist partinin, müslüman demokrat
partinin, rock partinin, çeşit çeşit gay barların açılmasını,
askerliğin kaldırılmasını istiyorum Türkiye;
bu topraklarda Nobel, Oscar, LSD, özgürlük ve sik
anıtları görmek istiyorum: kişi başına düşen milli gelirden
bana ait payı iade ediyorum bütün bu harcamalar adına
sana;
hapishaneler, hayvanat bahçeleri, kamplar, tımarhaneler
boşaltılsın derhal; ben bütün kentlerinde barışla, erdemle,
insanlık haklarımla keyiften gebere gebere,
ıslık çalarak dolaşan bir seyyah olmak istiyorum;
Mandela kötü adam, döv onu Türkiye,

'Uzak Asya'dan gelip Akdeniz'e bir kısrak başı gibi uzanan
bu memleket.. sizin! Afiyet olsun efendiler!' demekten
bıktım, bıktık, anlıyor musun, orada mısın Türkiye,

Ama yine de memnun olmuyorsan bu tavırdan ve
kızıyorsan ve sinirleniyorsan, olsun,
biz yine geliriz; yine yazar, söyleriz; ölürüz;
biz yine gideriz;
sen, rahatını bozma o zaman, güzel bir çocuk gibi
bu şık dünya yatağında
böyle masum böyle mazlum uyu Türkiye,

KÜÇÜK İSKENDER

Periler Ölürken Özür Diler*

Şiir

Aşk, bir tedbirsizlikse eğer, perilerin ölmesi hayata değer. Periler hiç konuşmadan nasıl eşlik ettilerse bir ömür boyu insanlara, nesnelere, olup bitene, ölürkenki haylazlıkları yalnızca bir özrün tüm yanlışları toza buza dönüştürmesiyle sona erer. Perilerin öldükleri, öldürüldükleri ülkelerde farklı olduklarını düşünen birileri varsa, onlar cesetleri yerde değil, gökte arar. Güzel ölen, samimi ölen göğe gömülür çünkü.

küçük iskender, klasikleşmiş şiir kitabı *Periler Ölürken Özür Diler*'de sevginin geri sayımını, ihtirasın merkezkaç kuvvetini ve ihanetlerin duygusal belgelerini gözler önüne sererken yaşadığı coğrafyada çarpıştığı meleklerin, iblislerin adlarını da birer birer veriyor adeta. Stratejisini düşmanının ahlaksızlığı üzerinden kuruyor. Kötünün zaferi, iyiliğin iktidarının önünü açacaktır sonuçta.

Ölürken özür dilemek aklınızdan hiç geçmemişse peri sayılmazsınız. Bu kitap sizin için belki bir fırsat, belki de bir itirafname.

10 TL

ISBN 978-975-570-516-3

www.selyayincilik.com

*SEL